

EL

EL

EL

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 12.11.2008
COM(2008) 704 τελικό

2008/0217 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τους οργανισμούς αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας

{SEC(2008) 2745}
{SEC(2008) 2746}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

1.1. Γενικό πλαίσιο, αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας παρέχουν ανεξάρτητες γνωμοδοτήσεις σχετικά με την πιθανότητα αφερεγγυότητας ή τις αναμενόμενες απώλειες επιχειρήσεων, κυβερνήσεων και ενός μεγάλου εύρους χρηματοπιστωτικών μέσων. Αυτές οι «αξιολογήσεις της πιστοληπτικής ικανότητας» χρησιμοποιούνται από επενδυτές, εκδότες, δανειολήπτες και κυβερνήσεις και, επομένως, διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στις χρηματοπιστωτικές αγορές.

Το 2006, η Επιτροπή ξεκίνησε την κανονιστική της προσέγγιση στον τομέα των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας¹ και δήλωσε ότι θα παρακολουθεί πολύ προσεκτικά τις εξελίξεις σε αυτόν τον τομέα. Η λειτουργία των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας που δραστηριοποιούνται στην ΕΕ διέπεται κυρίως από τον κώδικα καλής συμπεριφοράς της Διεθνούς Οργάνωσης Επιτροπών Εποπτείας Χρηματιστηρίων (IOSCO)², ο οποίος στηρίζεται στην εθελοντική συμμόρφωση. Οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας υπόκεινται σε ετήσια αξιολόγηση από την ευρωπαϊκή επιτροπή ρυθμιστικών αρχών των αγορών κινητών αξιών (ΕΡΑΑΚΑ)³. Η Επιτροπή δήλωσε ότι θα εξέταζε νέες προτάσεις σχετικά με το εάν η συμμόρφωση με τους ισχύοντες κανόνες της ΕΕ ή τον κώδικα της IOSCO ήταν σαφώς μη ικανοποιητική ή εάν προέκυπταν νέες συνθήκες — όπως σοβαρά προβλήματα δυσλειτουργίας της αγοράς.

Είναι κοινώς αποδεκτό ότι οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας συνέβαλαν σημαντικά στην πρόσφατη αναταραχή των αγορών, καθώς υποτίμησαν τον πιστωτικό κίνδυνο των διαρθρωμένων χρηματοπιστωτικών προϊόντων. Η μεγάλη πλειονότητα των προϊόντων δανείων υψηλού κινδύνου έλαβε τις υψηλότερες αξιολογήσεις, επομένως υποτιμήθηκαν σαφώς οι σοβαροί εγγενείς κίνδυνοι αυτών των μέσων. Επιπλέον, όταν οι συνθήκες στην αγορά επιδεινώθηκαν, οι οργανισμοί δεν κατάφεραν να προσαρμόσουν εγκαίρως τις αξιολογήσεις.

Η σημερινή κρίση αποκάλυψε διάφορες αδυναμίες στις μεθόδους και στα μοντέλα που χρησιμοποιούνται από τους οργανισμούς αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας. Ένας λόγος ίσως είναι ότι οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας λειτουργούν σε μια ολιγοπωλιακή αγορά που όπου τα κίνητρα ανταγωνισμού με κριτήριο την ποιότητα των αξιολογήσεων που εκδίδονται είναι περιορισμένα. Η χαμηλή, μερικές φορές, ποιότητα

¹ Ανακοίνωση της Επιτροπής για τους οργανισμούς διαβάθμισης της πιστοληπτικής ικανότητας, ΕΕ C 59 της 11.3.2006, σ. 2

(<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2006:059:0002:0006:EN:PDF>).

² Βασικά στοιχεία του κώδικα καλής συμπεριφοράς των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας (αναθεωρήθηκε τον Μάιο του 2008)

<http://www.iosco.org/library/pubdocs/pdf/IOSCOPD271.pdf>.

³ Η ΕΡΑΑΚΑ είναι μια ανεξάρτητη συμβουλευτική ομάδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που απαρτίζεται από τις εθνικές αρχές εποπτείας των αγορών κινητών αξιών της ΕΕ. Βλ. απόφαση της Επιτροπής της 6ης Ιουνίου 2001, για τη σύσταση της ευρωπαϊκής επιτροπής ρυθμιστικών αρχών των αγορών κινητών αξιών, 2001/527/ΕΚ (ΕΕ L191 της 13.7.2001, σ. 43). Ο ρόλος της ΕΡΑΑΚΑ είναι να βελτιώνει το συντονισμό μεταξύ των ρυθμιστικών αρχών των αγορών κινητών αξιών, να συμβουλεύει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και να διασφαλίζει την πιο συνεπή και έγκαιρη καθημερινή εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας στα κράτη μέλη.

των αξιολογήσεων που αφορούν διαρθρωμένα χρηματοπιστωτικά μέσα έχει συμβάλει σημαντικά στη σημερινή κρίση. Επιπλέον, είναι πλέον εμφανείς οι αδυναμίες στην επικοινωνία ανάμεσα στους οργανισμούς και τους χρήστες των αξιολογήσεων της πιστοληπτικής ικανότητας. Το αποτέλεσμα ήταν να μειωθεί η εμπιστοσύνη όσων συμμετέχουν στην αγορά ως προς τις επιδόσεις των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας και ως προς την αξιοπιστία των αξιολογήσεων.

Τον Οκτώβριο του 2007 οι υπουργοί οικονομικών της ΕΕ κατέληξαν σε μια σειρά από συμπεράσματα σχετικά με την κρίση («χάρτης του Ecofin»)⁴, στα οποία περιλαμβανόταν μια πρόταση για την αξιολόγηση του ρόλου που διαδραματίζουν οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας καθώς και για την αντιμετώπιση τυχόν σχετικών ελλείψεων. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή ζήτησε να εξεταστούν πιθανές συγκρούσεις συμφερόντων στη διαδικασία αξιολόγησης, η διαφάνεια των μεθόδων αξιολόγησης, η χρονική υστέρηση στις επαναξιολογήσεις των αξιολογήσεων και οι κανονιστικές διαδικασίες εγκρίσεων.

Για να αποσαφηνιστεί ο ρόλος των οργανισμών και να αξιολογηθεί η ανάγκη για κανονιστικά μέτρα, το φθινόπωρο του 2007 η Επιτροπή ζήτησε τη συμβουλή της ΕΡΑΑΚΑ και της ομάδας εμπειρογνομόνων των ευρωπαϊκών αγορών κινητών αξιών (ESME)⁵. Την ίδια περίπου περίοδο, και άλλες χώρες εγκαινίασαν μεταρρυθμίσεις στον συγκεκριμένο τομέα (ΗΠΑ, Ιαπωνία). Έκτοτε, σημαντικές εκθέσεις από την IOSCO⁶, το Φόρουμ για τη Χρηματοοικονομική Σταθερότητα⁷ και την Επιτροπή του Παγκόσμιου Χρηματοοικονομικού Συστήματος⁸ πραγματεύτηκαν το θέμα αυτό. Στο μεταξύ, οι ίδιοι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας περιέγραψαν συνοπτικά ορισμένες μεταρρυθμίσεις που προτίθενται να αναλάβουν.⁹

Η αυτορρύθμιση με βάση την εθελοντική συμμόρφωση προς τον κώδικα της IOSCO δεν φαίνεται να προσφέρει μια επαρκή, αξιόπιστη λύση για τις διαρθρωτικές ελλείψεις του τομέα. Παρότι ο κλάδος ανέπτυξε διάφορα σχέδια αυτορρύθμισης, τα περισσότερα από αυτά δεν

⁴ http://www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/en/ecofin/96375.pdf.

⁵ Η ομάδα εμπειρογνομόνων των ευρωπαϊκών αγορών κινητών αξιών (ESME) είναι μια συμβουλευτική ομάδα της Επιτροπής, η οποία απαρτίζεται από παράγοντες και εμπειρογνώμονες των αγορών κινητών αξιών, η οποία συστάθηκε από την Επιτροπή τον Απρίλιο του 2006 και διέπεται από την απόφαση της Επιτροπής της 30ής Μαρτίου για τη σύσταση ομάδας εμπειρογνομόνων των ευρωπαϊκών αγορών κινητών αξιών, με σκοπό την παροχή νομικών και οικονομικών συμβουλών σχετικά με την εφαρμογή των κοινοτικών οδηγιών περί κινητών αξιών (2006/288/EK) (EE L 106 της 19.4.2006, σ. 14).

⁶ Βασικά στοιχεία του κώδικα καλής συμπεριφοράς των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας (αναθεωρήθηκε τον Μάιο του 2008)

<http://www.iosco.org/library/pubdocs/pdf/IOSCOPD271.pdf>.

⁷ Έκθεση του Φόρουμ για τη Χρηματοοικονομική Σταθερότητα με θέμα «Ενίσχυση των αγορών και προσαρμοστικότητα των θεσμικών οργάνων» (Enhancing Market and Institutional Resilience), 7 Απριλίου 2008 http://www.fsforum.org/publications/r_0804.pdf.

⁸ Εκθέσεις της Επιτροπής του Παγκόσμιου Χρηματοοικονομικού Συστήματος αρ. 32: «Αξιολογήσεις στα διαρθρωμένα οικονομικά: τι πήγε στραβά και τι μπορεί να γίνει για την αντιμετώπιση των αδυναμιών;» (Ratings in structured finance: What went wrong and what can be done to address short comings?) Ιούλιος 2008, <http://www.bis.org/publ/cgfs32.pdf?noframes=1>.

⁹ Για παράδειγμα, η Standards and Poor's παρουσίασε ένα σχέδιο μεταρρυθμίσεων που περιλαμβάνει μέτρα όπως τον ορισμό ενός διαμεσολαβητή για τους ενδιαφερόμενους, την εκπόνηση μιας δημόσιας ετήσιας έκθεσης των διαχειριστικών διαδικασιών από μια ανεξάρτητη εταιρεία και την εναλλαγή πελατών για τους αναλυτές. Η Moody's έλαβε μέτρα για να βελτιώσει την ποιότητα των δεδομένων που χρησιμοποιούνται στη διαδικασία αξιολόγησης. Η Fitch διαχώρισε τις δραστηριότητες εκτός των αξιολογήσεων σε ένα ξεχωριστό τμήμα και έκανε αλλαγές στις υπηρεσίες διαρθρωμένων οικονομικών προκειμένου να στηρίξει την αντικειμενικότητα και τη συνέπεια της διαδικασίας επανεξέτασης των αξιολογήσεων.

είναι τόσο ισχυρά ή αυστηρά ώστε να αντιμετωπίσουν τα σοβαρά προβλήματα και να αποκαταστήσουν την εμπιστοσύνη στις αγορές. Επιπλέον, οι μεμονωμένες προσεγγίσεις εκ μέρους κάποιων οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας δεν θα είχαν την επίδραση που απαιτείται σε όλο το εύρος της αγοράς για να εδραιωθούν ίσοι όροι ανταγωνισμού σε επίπεδο ΕΕ και, κατά προτίμηση, σε διεθνές επίπεδο. Όσον αφορά τις ουσιώδεις απαιτήσεις, η Επιτροπή θεωρεί ότι ο αναθεωρημένος κώδικας καλής συμπεριφοράς της IOSCO αποτελεί σημείο αναφοράς σε παγκόσμιο επίπεδο. Ωστόσο, ο κώδικας έχει κάποιους περιορισμούς που πρέπει να ξεπεραστούν προκειμένου οι κανόνες του να είναι πλήρως λειτουργικοί. Ορισμένοι κανόνες της IOSCO είναι αρκετά αφηρημένοι και γενικοί, πρέπει να γίνουν πιο συγκεκριμένοι και, σε μερικές περιπτώσεις, να ενοποιηθούν για να καταστεί η εφαρμογή τους στην πράξη πιο εύκολη και για να γίνουν πιο αποτελεσματικοί. Το πιο σημαντικό όμως είναι ότι ο κώδικας δεν περιλαμβάνει κανένα μηχανισμό επιβολής, αλλά καλεί απλώς τους οργανισμούς αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας να υποβάλουν εξηγήσεις σε περίπτωση που δεν συμμορφώνονται με αυτόν (η προσέγγιση «συμμόρφωση ή εξηγήσεις»). Ο ίδιος ο κώδικας είναι ανοιχτός σε συμπληρώσεις με εφαρμόσιμους κανόνες. Ορίζει ρητά ότι οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας πρέπει να υπακούουν στους νόμους και τους κανονισμούς της δικαιοδοσίας στην οποία υπάγονται και ότι αυτοί οι νόμοι ενδέχεται να περιλαμβάνουν την άμεση ρύθμιση των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας που μπορούν να ενσωματώσουν στοιχεία του κώδικα.

Στις ΗΠΑ, όπου βρίσκονται οι μητρικές εταιρείες των περισσότερων οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας με σημαντική δραστηριότητα στην ΕΕ, οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας υπόκεινται σε ρύθμιση και εποπτεία από το καλοκαίρι του 2007¹⁰. Δεδομένου του παγκόσμιου χαρακτήρα του κλάδου των αξιολογήσεων, είναι σημαντικό να εξασφαλιστούν ίσοι όροι ανταγωνισμού μεταξύ της ΕΕ και των ΗΠΑ, θεσπίζοντας ένα κανονιστικό πλαίσιο στην ΕΕ συγκρίσιμο με αυτό που εφαρμόζεται στις ΗΠΑ και να βασίζεται στις ίδιες αρχές.

Με βάση τα παραπάνω, η παρούσα πρόταση κανονισμού έχει τέσσερις γενικούς στόχους που αποσκοπούν στη βελτίωση της διαδικασίας έκδοσης αξιολογήσεων της πιστοληπτικής ικανότητας:

- πρώτον, να εξασφαλίσει ότι οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας αποφεύγουν τις συγκρούσεις συμφερόντων κατά τη διαδικασία αξιολόγησης ή τουλάχιστον τις διαχειρίζονται ικανοποιητικά,
- δεύτερον, να βελτιώσει την ποιότητα των μεθοδολογιών που χρησιμοποιούν οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας και την ποιότητα των αξιολογήσεων,
- τρίτον, να ενισχύσει τη διαφάνεια, θεσπίζοντας υποχρεώσεις κοινοποίησης για τους οργανισμούς αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας,
- τέταρτον, να διασφαλίσει ένα αποτελεσματικό πλαίσιο εγγραφής και επιτήρησης, αποφεύγοντας το «forum shopping» (επιλογή της πλέον συμφέρουσας λύσης) και το

¹⁰ Ο αμερικανικός νόμος περί μεταρρύθμισης των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας του 2006 τέθηκε σε ισχύ στις 27 Ιουνίου 2007, θεσπίζοντας το νομικό πλαίσιο για την εγγραφή των NRSRO σε μητρώο (οργανισμοί στατιστικής διαβάθμισης αναγνωρισμένοι από το κράτος).

ευνοϊκότερο κατά περίπτωση ρυθμιστικό καθεστώς μεταξύ των διαφόρων δικαιοδοσιών της ΕΕ.

Η Επιτροπή σκοπεύει να αναπτύξει το κανονιστικό πλαίσιο έκδοσης αξιολογήσεων της πιστοληπτικής ικανότητας προκειμένου να διασφαλίσει ένα υψηλό επίπεδο εμπιστοσύνης των επενδυτών και προστασίας των καταναλωτών.

1.2. Κείμενες διατάξεις στον τομέα που διέπει η πρόταση

Το κοινοτικό δίκαιο ρυθμίζει μόνο δύο συγκεκριμένες πτυχές της αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας:

- Παρότι οι αξιολογήσεις της πιστοληπτικής ικανότητας δεν είναι συστάσεις κατά την έννοια της οδηγίας 2003/125/ΕΚ¹¹ για τη λεπτομερή εφαρμογή της οδηγίας περί κατάχρησης της αγοράς¹², στο αιτιολογικό 10 της οδηγίας 2003/125/ΕΚ αναφέρεται ότι τα γραφεία βαθμολόγησης πιστοληπτικής ικανότητας πρέπει να θεσπίζουν εσωτερικές πολιτικές και διαδικασίες που θα εξασφαλίζουν ότι οι βαθμοί πιστοληπτικής ικανότητας που δημοσιεύουν παρουσιάζονται με θεμιτό τρόπο και ότι γνωστοποιείται κάθε σημαντικό συμφέρον ή σύγκρουση συμφερόντων σχετικά με το χρηματοπιστωτικό μέσο ή τον εκδότη που αφορά η βαθμολόγηση πιστοληπτικής ικανότητας.
- Η οδηγία περί κεφαλαιακών απαιτήσεων¹³ (2006/48/ΕΚ) προβλέπει τη χρήση εξωτερικών αξιολογήσεων πιστοληπτικής ικανότητας για τον καθορισμό των συντελεστών στάθμισης κινδύνου και των συνεπαγόμενων κεφαλαιακών απαιτήσεων που εφαρμόζονται για το άνοιγμα μιας τράπεζας ή επενδυτικής εταιρείας. Μια εξωτερική αξιολόγηση πιστοληπτικής ικανότητας μπορεί να χρησιμοποιηθεί για το σκοπό αυτό μόνο εάν ο εξωτερικός οργανισμός αξιολόγησης πιστοληπτικής ικανότητας (External Credit Assessment Institution - ECAI) που παρέχει την αξιολόγηση κινδύνων έχει αναγνωριστεί από τις αρμόδιες αρχές. Ένας μηχανισμός αναγνώρισης περιγράφεται στο Παράρτημα VI Μέρος 2 της οδηγίας περί κεφαλαιακών απαιτήσεων. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές μπορούν να αναγνωρίσουν έναν ECAI μόνο αν αυτός πληροί απαιτήσεις όπως η αντικειμενικότητα, η ανεξαρτησία, η συνεχής αναθεώρηση, η αξιοπιστία και η διαφάνεια. Για την προώθηση της σύγκλισης, η Επιτροπή Ευρωπαϊκών Τραπεζικών Εποπτικών Φορέων (CEBS) έχει εκδώσει κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την αναγνώριση των ECAI¹⁴.

¹¹ Οδηγία 2003/125/ΕΚ της Επιτροπής της 22ας Δεκεμβρίου 2003 για τις λεπτομέρειες εφαρμογής της οδηγίας 2003/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τη θεμιτή παρουσίαση των επενδυτικών συστάσεων και τη γνωστοποίηση των συγκρούσεων συμφερόντων (ΕΕ L 339 της 24.12.2003, σ. 73).

¹² Οδηγία 2003/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 28ης Ιανουαρίου 2003 για τις πράξεις προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες και τις πράξεις χειραγώγησης της αγοράς (ΕΕ L 96 της 12.4.2003, σ. 16).

¹³ Οδηγία 2006/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 2006 σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικών ιδρυμάτων (αναδιатύπωση) (ΕΕ L 177 της 30.6.2006, σ. 1).

¹⁴ Κατευθυντήριες γραμμές για την αναγνώριση των εξωτερικών οργανισμών αξιολόγησης πιστοληπτικής ικανότητας (Guidelines on the recognition of External Credit Assessment Institutions) της 20ής Ιανουαρίου 2006 (GL07), <http://www.c-eps.org/formupload/41/413b2513-5084-4293-a386-16385b80411d.pdf>.

1.3. Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη και αξιολόγηση των επιπτώσεων

Όπως αναφέρθηκε στην ενότητα 1.1., το φθινόπωρο του 2007 η Επιτροπή ζήτησε από την ευρωπαϊκή επιτροπή ρυθμιστικών αρχών των αγορών κινητών αξιών (ΕΡΑΑΚΑ) και από την ομάδα εμπειρογνομόνων των ευρωπαϊκών αγορών κινητών αξιών (ΕSΜΕ) συμβουλές για διάφορες πτυχές της δραστηριότητας των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας και του ρόλου τους στις χρηματοπιστωτικές αγορές, ιδιαίτερα στα διαρθρωμένα οικονομικά. Αμφότερες οι ομάδες πραγματοποίησαν εκτενείς διαβουλεύσεις με τους ενδιαφερόμενους, παρέχοντας στην Επιτροπή μια ευρύτερη διάσταση και περισσότερα στοιχεία για το ρόλο των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας στα διαρθρωμένα οικονομικά, στο πλαίσιο της αναταραχής που δημιουργήθηκε με τα δάνεια υψηλού κινδύνου.

Εκτός από τη στενή παρακολούθηση της προόδου των εργασιών των ΕΡΑΑΚΑ και ΕSΜΕ, η Επιτροπή διοργάνωσε συζητήσεις με τους οργανισμούς αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας, ζήτησε παρατηρήσεις από άλλα ενδιαφερόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένων των επαγγελματιών ενώσεων από τον ασφαλιστικό, χρηματιστηριακό και τραπεζικό τομέα, καθώς και από παρόχους πληροφοριών. Διενεργήθηκε επίσης μια ανοικτή διαβούλευση μέσω Διαδικτύου από τις 31 Ιουλίου 2008 μέχρι τις 5 Σεπτεμβρίου 2008¹⁵. Μεμονωμένες ή ομαδοποιημένες απαντήσεις¹⁶ στην έρευνα δόθηκαν από οργανισμούς αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας, τράπεζες, επενδυτικές εταιρείες, ασφαλιστικές εταιρείες, επιχειρήσεις διαχείρισης κεφαλαίων, εποπτικές και ρυθμιστικές αρχές, υπουργεία οικονομικών, κεντρικές τράπεζες και άλλα ενδιαφερόμενα μέρη.

1.4. Αξιολόγηση των επιπτώσεων

Σύμφωνα με την πολιτική περί «καλύτερης ρύθμισης», η Επιτροπή εκπόνησε μια αξιολόγηση επιπτώσεων των εναλλακτικών της πολιτικής της. Εξετάστηκαν τέσσερις επιλογές:

- Επιλογή 1: διατήρηση του υφιστάμενου καθεστώτος (προσέγγιση αυτορρύθμισης με βάση τον κώδικα της IOSCO, σε συνδυασμό με ατομικές πρωτοβουλίες των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας).
- Επιλογή 2: σύνταξη ενός ευρωπαϊκού κώδικα καλής συμπεριφοράς και σύσταση ενός οργάνου παρακολούθησης της συμμόρφωσης των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας με τον κώδικα, αλλά χωρίς καμία αρμοδιότητα επιβολής.
- Επιλογή 3: έκδοση (μη δεσμευτικής) σύστασης της Επιτροπής.
- Επιλογή 4: νομοθετικές ρυθμίσεις για τη θέσπιση ενός πλαισίου εγγραφής και επιτήρησης των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας.

Καθεμία από τις τέσσερις επιλογές πολιτικής αξιολογήθηκε με βάση τέσσερα κριτήρια: αποτελεσματικότητα¹⁷, βεβαιότητα¹⁸, κοινό πλαίσιο¹⁹ και ευελιξία²⁰. Η επιλογή νομοθετικής

¹⁵ http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2008/securities_agencies_en.htm.

¹⁶ Ελήφθησαν συνολικά 82 απαντήσεις οι οποίες είναι δημοσιευμένες στην ηλεκτρονική διεύθυνση: http://circa.europa.eu/Public/irc/markt/markt_consultations/library?l=/financial_services/credit_agencie_s&vm=detailed&sb=Title.

¹⁷ Ο βαθμός στον οποίο το μέτρο πληροί τους στόχους που αναφέρονται στην ενότητα 1.1.

¹⁸ Η εμπιστοσύνη των ενδιαφερομένων στους κανόνες.

ρύθμισης παρουσιάζει σαφή πλεονεκτήματα σε σχέση με τις υπόλοιπες επιλογές πολιτικής, ιδιαίτερα όσον αφορά την αποτελεσματικότητα και τη βεβαιότητα, επειδή οι υπόλοιπες επιλογές (προσέγγιση αυτορρύθμισης ή σύσταση) δεν μπορούν να οδηγήσουν σε νομικά δεσμευτικούς κανόνες και σε έναν μηχανισμό επιβολής. Επιπλέον, η νομοθεσία είναι η βέλτιστη επιλογή για την εξασφάλιση ενός κοινού πλαισίου σε όλη την ΕΕ και ένα αποτελεσματικό αντίβαρο στις άλλες σημαντικές δικαιοδοσίες, ιδιαίτερα των ΗΠΑ.

2. ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

2.1. Νομική βάση

Η πρόταση βασίζεται στο άρθρο 95 της Συνθήκης ΕΚ.

2.2. Επικουρικότητα και αναλογικότητα

Η πρόταση της Επιτροπής για τη ρύθμιση των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας εναρμονίζεται με την αρχή της επικουρικότητας όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 5 παράγραφος 2 της Συνθήκης ΕΚ, το οποίο απαιτεί από την Κοινότητα η να δρα μόνον εάν και στον βαθμό που οι στόχοι της προβλεπόμενης δράσεως είναι αδύνατο να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύνανται, συνεπώς, λόγω των διαστάσεων ή των αποτελεσμάτων της προβλεπόμενης δράσεως, να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο. Ο τομέας των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας είναι παγκόσμιας εμβέλειας. Οι συμμετέχοντες στις αγορές όλης της ΕΕ χρησιμοποιούν και στηρίζονται σε αξιολογήσεις που εκδίδονται από έναν οργανισμό αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας που εδρεύει σε ένα κράτος μέλος. Η αποτυχία ή η έλλειψη ενός κανονιστικού πλαισίου των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας σε ένα συγκεκριμένο κράτος μέλος μπορεί να επηρεάσει αρνητικά τους συμμετέχοντες στις αγορές και τις χρηματοπιστωτικές αγορές σε όλη την ΕΕ. Επομένως, απαιτούνται ασφαλείς ρυθμιστικοί κανόνες που να ισχύουν σε όλη την ΕΕ για την προστασία των επενδυτών και των αγορών από πιθανές αδυναμίες.

Είναι απαραίτητο να θεσπιστεί ένα κοινό πλαίσιο κανόνων όσον αφορά την ποιότητα των αξιολογήσεων της πιστοληπτικής ικανότητας και να χρησιμοποιείται από τα πιστωτικά ιδρύματα που διέπονται από εναρμονισμένους κανόνες στην Κοινότητα. Ειδικά, υπάρχει κίνδυνος τα κράτη μέλη να λαμβάνουν διαφορετικά μέτρα σε εθνικό επίπεδο. Αυτό θα είχε άμεσες αρνητικές επιπτώσεις και θα δημιουργούσε εμπόδια στην καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, δεδομένου ότι οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας που εκδίδουν αξιολογήσεις για χρήση από τα πιστωτικά ιδρύματα στην Κοινότητα θα υπόκεινταν σε διαφορετικούς κανόνες σε κάθε κράτος μέλος.

Τέλος, δεδομένου του διεθνούς χαρακτήρα και των παγκόσμιων επιπτώσεων του τομέα των αξιολογήσεων, είναι σημαντική η σύγκλιση των κανόνων που ρυθμίζουν την έκδοση των αξιολογήσεων της πιστοληπτικής ικανότητας σε παγκόσμια κλίμακα, διασφαλίζοντας εξίσου υψηλό επίπεδο εμπιστοσύνης των επενδυτών και προστασίας των καταναλωτών. Οι

¹⁹ Ο βαθμός στον οποίο το πλαίσιο λειτουργίας των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας διέπεται από τις ίδιες απαιτήσεις σε όλα τα κράτη μέλη.

²⁰ Ο βαθμός στον οποίο η αντίστοιχη επιλογή πολιτικής διευκολύνει τη συνεργασία των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας μεταξύ των κρατών μελών. Η ευελιξία επηρεάζει επίσης τις δαπάνες που επιφέρουν οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας.

διαφορετικοί εθνικοί κανονισμοί στην ΕΕ θα περιέπλεκαν τη διαδικασία σύγκλισης και μπορεί να υπονόμειαν τη θέση της ΕΕ σε σύγκριση με άλλα σημαντικά καθεστώτα.

Ο προτεινόμενος κανονισμός είναι επίσης σύμφωνος με την αρχή της αναλογικότητας, όπως απαιτείται από το άρθρο 5 παράγραφος 3 της Συνθήκης ΕΚ. Δεν απευθύνεται σε όλους τους οργανισμούς αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας αλλά μόνο σε εκείνους των οποίων οι αξιολογήσεις χρησιμοποιούνται για κανονιστικούς σκοπούς από πιστωτικά ιδρύματα, δηλαδή εκείνους που έχουν εν δυνάμει μεγάλη επιρροή στο χρηματοπιστωτικό σύστημα. Πολλές από τις ουσιώδεις διατάξεις του στηρίζονται στον κώδικα της IOSCO. Με αυτό τον τρόπο θα περιοριστούν σημαντικά οι δαπάνες προσαρμογής, δεδομένου ότι πολλοί οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας ήδη συμμορφώνονται εθελοντικά με τον εν λόγω κώδικα. Η πρόταση λαμβάνει υπόψη τους ήδη ισχύοντες κανονισμούς σε μεγάλες χώρες εκτός της ΕΕ, προκειμένου να προσαρμόζεται στο επιχειρηματικό μοντέλο των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας διεθνούς εμβέλειας, ενώ ταυτόχρονα εξετάζει τους μικρότερους οργανισμούς αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας που ακολουθούν ένα λιγότερο σύνθετο επιχειρηματικό μοντέλο²¹.

2.3. Επιλογή μέσων

Μια κοινοτική νομοθετική ρύθμιση φαίνεται να είναι η μόνη επιλογή που θα μπορούσε να προστατεύσει επαρκώς τους επενδυτές και τις ευρωπαϊκές χρηματοπιστωτικές αγορές από τον κίνδυνο κατάχρησης των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας. Απαιτείται μια ομοιόμορφη προσέγγιση προκειμένου να δημιουργηθεί ένα πλαίσιο στο οποίο οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών μπορούν να εξασφαλίσουν ότι οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας εφαρμόζουν με συνέπεια το νέο σύνολο απαιτήσεων σε όλη την Κοινότητα. Ένας κανονισμός είναι το καλύτερο μέσο για τη διασφάλιση μιας συνεπούς και ομοιόμορφης προσέγγισης σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση χάρη στην άμεση επίδρασή του.

Προς το παρόν δεν υπάρχει ολοκληρωμένο καθεστώς εγγραφής και επιτήρησης για την έκδοση αξιολογήσεων της πιστοληπτικής ικανότητας σε κανένα από τα κράτη μέλη. Επομένως, μια οδηγία που θα άφηνε στα κράτη μέλη μια σχετική ευελιξία να αποφασίσουν τον τρόπο με τον οποίο θα προσαρμόσουν την εθνική νομοθεσία στο νέο πλαίσιο δεν θα ήταν αποτελεσματική.

Δεδομένου ότι δεν απαιτείται η μεταφορά του από τα κράτη μέλη, ένας κανονισμός μπορεί να θεσπίσει αμέσως το ομοιόμορφο πλαίσιο που απαιτείται για την ταχεία αποκατάσταση της εμπιστοσύνης της αγοράς στις δραστηριότητες των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας. Επίσης, είναι λιγότερο επίπονος για τον κλάδο, καθώς ένα ενιαίο σύνολο κοινοτικών κανόνων θα ισχύει πλέον σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

2.4. Επιτροπολογία

Η πρόταση βασίζεται στη διαδικασία Lamfalussy για τη ρύθμιση των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών. Το κύριο μέρος του προτεινόμενου κανονισμού εισάγει ορισμένες αρχές που διασφαλίζουν ότι (i) η έκδοση των αξιολογήσεων της πιστοληπτικής ικανότητας δεν επηρεάζεται από συγκρούσεις συμφερόντων, (ii) οι αξιολογήσεις της πιστοληπτικής ικανότητας είναι υψηλής ποιότητας και (iii) οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας ενεργούν με διαφάνεια.

²¹ Βλ. άρθρο 6 παράγραφος 5.

Οι τεχνικές λεπτομέρειες που απαιτούνται για τον καθορισμό των βασικών αρχών του κανονισμού παρατίθενται στα Παραρτήματα Ι και ΙΙ του κανονισμού. Για να είναι εφικτή η ταχεία προσαρμογή του κανονισμού σε τυχόν νέες εξελίξεις που επηρεάζουν τις δραστηριότητες αξιολογήσεων, οι τεχνικές διατάξεις που περιέχονται στα Παραρτήματα μπορούν να τροποποιηθούν από την Επιτροπή σύμφωνα με την απόφαση του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999 (1999/468/ΕΚ)²². Δεδομένου ότι τα εν λόγω μέτρα είναι γενικού ενδιαφέροντος και αποβλέπουν στην τροποποίηση μη θεμελιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού, πρέπει να θεσπίζονται σύμφωνα με την συνοδευόμενη από έλεγχο κανονιστική διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 5α της οδηγίας 1999/468/ΕΚ.

2.5. Περιεχόμενο της πρότασης

2.5.1. Αντικείμενο (άρθρο 2)

Η πρόταση εισάγει ένα νομικά δεσμευτικό καθεστώς εγγραφής και επιτήρησης των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας που εκδίδουν αξιολογήσεις οι οποίες προορίζονται κυρίως για χρήση από πιστωτικά ιδρύματα, επενδυτικές εταιρείες, ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές εταιρείες, οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων και ταμεία συντάξεων για κανονιστικούς σκοπούς.

2.5.2. Ανεξαρτησία και αποφυγή συγκρούσεων συμφερόντων (άρθρα 5-6 και Παράρτημα Ι Ενότητες Α, Β, Γ)

Εάν οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας θέλουν να ανακτήσουν την εμπιστοσύνη των αγορών, είναι απαραίτητες περαιτέρω βελτιώσεις σχετικά με τις οργανωτικές απαιτήσεις και συγκρούσεις συμφερόντων. Για να γίνει αυτό απαιτούνται μεταρρυθμίσεις στην εσωτερική διοικητική δομή τους, με την εισαγωγή έγκυρων εσωτερικών ελέγχων και έγκυρων διαδικασιών κατάρτισης αναφορών, καθώς και ο σαφής διαχωρισμός της λειτουργίας της αξιολόγησης από τα επιχειρηματικά κίνητρα. Η εξωτερική επιτήρηση ενισχύεται με την εσωτερική πειθαρχία, αναθέτοντας στα ανεξάρτητα, μη εκτελεστικά μέλη του διοικητικού ή εποπτικού συμβουλίου του οργανισμού αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας συγκεκριμένα καθήκοντα για τη διασφάλιση αποτελεσματικού ελέγχου (άρθρο 5 και Παράρτημα Ι, Ενότητα Α, σημείο 2).

Για τη διασφάλιση της ανεξαρτησίας των αξιολογήσεων, απαιτείται από τους οργανισμούς αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας να αποτρέπουν τις συγκρούσεις συμφερόντων ή/και να διαχειρίζονται δεόντως τις συγκρούσεις αυτές όταν είναι αναπόφευκτες. Οφείλουν να κοινοποιούν τις συγκρούσεις συμφερόντων με ολοκληρωμένο, έγκαιρο, σαφή, περιεκτικό, συγκεκριμένο και εμφανή τρόπο, καθώς και να καταγράφουν όλες τις σοβαρές απειλές για την ανεξαρτησία είτε των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας είτε των εργαζομένων τους που εμπλέκονται στη διαδικασία έκδοσης των αξιολογήσεων της πιστοληπτικής ικανότητας, σε συνδυασμό με τα μέτρα προστασίας που εφαρμόζονται για να περιοριστούν αυτές οι απειλές. Οφείλουν επίσης να περιορίζουν τη δραστηριότητά τους στις αξιολογήσεις της πιστοληπτικής ικανότητας και στις συναφείς διαδικασίες, αρνούμενοι την παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών (άρθρο 5 και Παράρτημα Ι, Ενότητα Β).

²² Απόφαση του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999 για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή (1999/468/ΕΚ) (ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23) όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση του Συμβουλίου της 17ης Ιουλίου 2006 (2006/512/ΕΚ) (ΕΕ L 200 της 22.7.2006, σ. 11)

Οι οργανισμοί πρέπει να διαθέτουν επαρκείς εσωτερικές πολιτικές και διαδικασίες που να προστατεύουν τους εργαζομένους οι οποίοι εμπλέκονται στην έκδοση αξιολογήσεων της πιστοληπτικής ικανότητας από τις συγκρούσεις συμφερόντων, καθώς και να διασφαλίζουν την ποιότητα, ακεραιότητα και πληρότητα της διαδικασίας αξιολόγησης και επανεξέταση ανά πάσα στιγμή. Σε σχέση με αυτό, οι οργανισμοί οφείλουν να αναθέτουν τη δραστηριότητα έκδοσης των αξιολογήσεων πιστοληπτικής ικανότητας σε επαρκή αριθμό εργαζομένων με κατάλληλη γνώση και εμπειρία, καθώς και να προβαίνουν στις κατάλληλες ρυθμίσεις για την εναλλαγή των αναλυτών και των ατόμων που εγκρίνουν τις αξιολογήσεις της πιστοληπτικής ικανότητας (άρθρο 6 και Παράρτημα I, Ενότητα Γ).

Οι ρυθμίσεις για την αμοιβή των εργαζομένων που εμπλέκονται στη διαδικασία αξιολόγησης πρέπει να καθορίζονται με κύριο κριτήριο την ποιότητα, την ακρίβεια, την πληρότητα και την ακεραιότητα της εργασίας τους (άρθρο 6 παράγραφος 6).

2.5.3. Ποιότητα αξιολογήσεων (άρθρο 7)

Ο σκοπός των αξιολογήσεων της πιστοληπτικής ικανότητας είναι να παρέχουν μια αξιόπιστη και έγκυρη ανάλυση του πιστοληπτικού κινδύνου για ένα δανειολήπτη ή εκδότη με βάση τις διαθέσιμες πληροφορίες και την οικονομική ανάλυση. Πολλοί επενδυτές στηρίζονται στους οργανισμούς αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας επειδή δεν διαθέτουν την εμπειρία ή/και τους πόρους (σε χρόνο και χρήμα) για να εκπονήσουν οι ίδιοι ανάλυση πιστοληπτικού κινδύνου. Επιπλέον, οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας συχνά διαθέτουν πληροφορίες που δεν είναι ευρέως διαθέσιμες σε όσους συμμετέχουν στις αγορές. Επομένως, θεωρητικά, οι αξιολογήσεις που εκδίδονται από τους οργανισμούς αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας είναι ένα ικανό μέσο για την αποτίμηση και διαχείριση των πιστοληπτικών κινδύνων από τους επενδυτές, αλλά μόνο εάν οι εν λόγω αξιολογήσεις είναι έγκυρες και υψηλής ποιότητας. Ο προτεινόμενος κανονισμός έχει σκοπό να βελτιώσει την ποιότητα των αξιολογήσεων της πιστοληπτικής ικανότητας, αλλά δεν απαλλάσσει τους επενδυτές από την υποχρέωση να επιδεικνύουν ορθή κρίση και τη δέουσα επιμέλεια όταν στηρίζονται στις αξιολογήσεις για να λάβουν επενδυτικές αποφάσεις, ούτε θέτει σε κίνδυνο την αξιοπιστία της διαδικασίας αξιολόγησης ή των αξιολογήσεων, για τις οποίες την πλήρη ευθύνη φέρει ο οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας.

Για να έχουν τη δυνατότητα οι εξειδικευμένοι συμμετέχοντες στις αγορές (τράπεζες και άλλοι θεσμικοί επενδυτές) να ελέγχουν την ορθότητα των μεθοδολογιών που χρησιμοποιούνται για την επαλήθευση των αξιολογήσεων τις οποίες εκδίδουν οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας, αλλά και για να αυξάνεται η πειθαρχία των αγορών, οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας πρέπει να κοινοποιούν τις μεθοδολογίες, τα μοντέλα και τις βασικές παραδοχές που χρησιμοποιούν στη διαδικασία αξιολόγησης. Οι μέθοδοι πρέπει να ενημερώνονται τακτικά και να υπόκεινται σε επανεξέταση. Εάν ο οργανισμός αλλάξει τη μεθοδολογία αξιολόγησης που χρησιμοποιεί, πρέπει να κοινοποιήσει άμεσα τις αξιολογήσεις που ενδέχεται να επηρεαστούν από αυτή την αλλαγή και να τις επαναξιολογήσει εγκαίρως. Επίσης, οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας πρέπει να επανεξετάζουν συνεχώς τις αξιολογήσεις τους διότι είναι σημαντικό αυτές να είναι ενημερωμένες και να ανταποκρίνονται στις αλλαγές των χρηματοπιστωτικών συνθηκών. Αυτό το μέτρο αναμένεται να αποτρέψει τους οργανισμούς αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας από την τακτική να εστιάζουν τις προσπάθειες και τους πόρους τους στην αρχική αξιολόγηση και να παραμελούν τη μετέπειτα παρακολούθησή τους, δεδομένου ότι η τακτική αυτή μπορεί να έχει αρνητικές επιπτώσεις στην ποιότητα των επακόλουθων αξιολογήσεων.

2.5.4. Υποχρεώσεις κοινοποίησης και διαφάνειας (άρθρα 8-11 και Παράρτημα I, Ενότητες Β, Δ και Ε)

Η σημερινή κρίση αποκάλυψε διάφορες αδυναμίες στις μεθόδους και στα μοντέλα που χρησιμοποιούνται από τους οργανισμούς για την αξιολόγηση διαρθρωμένων χρηματοπιστωτικών μέσων, τα οποία δημιουργήθηκαν με σκοπό την επίτευξη μεγαλύτερης εμπιστοσύνης από την πλευρά των επενδυτών, καθώς και αδυναμίες στην επικοινωνία των οργανισμών με τις αγορές και τους επενδυτές, τόσο σχετικά με τα χαρακτηριστικά και τους περιορισμούς της αξιολόγησης των διαρθρωμένων χρηματοπιστωτικών μέσων όσο και με τις κρίσιμες παραδοχές των μοντέλων.

Η πρόταση υποχρεώνει τους οργανισμούς αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας να κοινοποιούν τις αξιολογήσεις τους σε μη επιλεκτική βάση και εγκαίρως, εκτός εάν οι αξιολογήσεις διανέμονται μόνο με την καταβολή συνδρομής. Σκοπός της είναι να μπορούν οι επενδυτές να διακρίνουν ανάμεσα στις αξιολογήσεις των διαρθρωμένων προϊόντων και των παραδοσιακών προϊόντων (εταιρικών, κρατικών), απαιτώντας τη χρήση μιας διαφορετικής κατηγορίας αξιολογήσεων για τα διαρθρωμένα χρηματοπιστωτικά μέσα ή την παροχή πρόσθετων πληροφοριών σχετικά με τα χαρακτηριστικά των κινδύνων τους. Για τις μη ζητηθείσες αξιολογήσεις πιστοληπτικής ικανότητας ισχύουν ειδικές απαιτήσεις κοινοποίησης (άρθρο 8).

Για τη διασφάλιση του ότι οι εσωτερικές διεργασίες και διαδικασίες διαθέτουν επαρκές επίπεδο διαφάνειας, οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας πρέπει να κοινοποιούν δημοσίως ορισμένες σημαντικές πληροφορίες, π.χ. σχετικά με τις συγκρούσεις συμφερόντων, τις μεθοδολογίες και τις βασικές παραδοχές αξιολόγησης, καθώς και τον γενικό χαρακτήρα της πολιτικής αμοιβών τους. Επίσης, πρέπει να κοινοποιούν κατά περιόδους στοιχεία σχετικά με τα ιστορικά ποσοστά αθέτησης υποχρεώσεων των κατηγοριών αξιολόγησης και να υποβάλλουν στις αρμόδιες αρχές ορισμένα στοιχεία, όπως τον κατάλογο των 20 μεγαλύτερων πελατών τους με βάση το εισόδημα (άρθρο 9 και Παράρτημα I, Ενότητα Ε).

Για τη διασφάλιση του ότι διατίθενται συναφή και τυποποιημένα στοιχεία για τις επιδόσεις των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας ώστε οι συμμετέχοντες στις αγορές να μπορούν να κάνουν συγκρίσεις για ολόκληρο τον κλάδο, η ΕΡΑΑΚΑ πρόκειται να δημιουργήσει μια κεντρική βιβλιοθήκη, διαθέσιμη στο κοινό, για την αποθήκευση τέτοιων στοιχείων (άρθρο 9 παράγραφος 2).

Για την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης του κοινού στον κλάδο των αξιολογήσεων, οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας πρέπει να δημοσιεύουν ετήσια έκθεση διαφάνειας (άρθρο 10 και Παράρτημα I, Ενότητα Ε, Μέρος ΙΙΙ) και να τηρούν αρχεία των δραστηριοτήτων τους (άρθρα 5-7 και Παράρτημα I, Ενότητα Β, σημεία 7-9).

2.5.5. Εγγραφή (άρθρα 12-17) και επιτήρηση (άρθρα 19-31)

Η δραστηριότητα των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας, των οποίων οι αξιολογήσεις προορίζονται να χρησιμοποιηθούν για κανονιστικούς σκοπούς από πιστωτικά ιδρύματα για τη συμμόρφωση προς την κοινοτική νομοθεσία, υπόκειται σε προηγούμενη εγγραφή σε μητρώο. Η πρόταση ορίζει τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία για την έγκριση ή την απόσυρση της εγγραφής (άρθρα 12-17).

Μια αξιολόγηση πιστοληπτικής ικανότητας που εκτελείται από οργανισμό αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας στην Ευρωπαϊκή Ένωση επηρεάζει όλες τις αγορές της ΕΕ. Συνεπώς, όλες οι ρυθμιστικές αρχές στην Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να συμμετέχουν στη διαδικασία εγγραφής. Η πρόταση θεσπίζει ένα ενιαίο σημείο εισόδου για την εγγραφή, την ΕΡΑΑΚΑ, η οποία είναι η πλέον κατάλληλη για να παρέχει μια μονοαπευθυντική διαδικασία για τις αιτήσεις και ένα κεντρικό σημείο για την ενημέρωση και το συντονισμό όλων των εθνικών ρυθμιστικών αρχών της ΕΕ. Η ευθύνη για την εγγραφή και την επιτήρηση των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας βαρύνει την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προέλευσης, δηλαδή εκείνου στο οποίο βρίσκονται τα κεντρικά γραφεία του οργανισμού αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας. Αυτή η αρμόδια αρχή είναι η πλέον κατάλληλη από άποψη φυσικής παρουσίας για να εποπτεύει στενά τον οργανισμό αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας. Επίσης, για τους ομίλους οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας προτείνονται ειδικές διατάξεις. Κατά την εξέταση των αιτήσεων εγγραφής που υποβάλλονται από έναν όμιλο οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας, οι σχετικές αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τη διάρθρωση του ομίλου και να καταλήγουν σε έναν μεσολαβητή ο οποίος θα είναι υπεύθυνος για το συντονισμό της διαδικασίας εγγραφής (άρθρο 14).

Για να λειτουργήσει ως ενιαίο σημείο εισόδου, η ΕΡΑΑΚΑ πρέπει να συμμετέχει ενεργά στη διαδικασία εγγραφής από την αρχή και να δικαιούται να παρέχει συμβουλές σχετικά με την έγκριση ή απόσυρση της εγγραφής στο μητρώο από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προέλευσης, καθώς και να μπορεί να ζητά την επανεξέταση των σχεδίων αποφάσεων (άρθρο 17). Η εγγραφή τίθεται σε ισχύ με τη σχετική δημοσίευση από την Επιτροπή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (άρθρο 14). Η Επιτροπή θα δημοσιεύει τακτικά έναν ενημερωμένο κατάλογο των εγγεγραμμένων οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας.

Η παρούσα πρόταση δημιουργεί έναν μηχανισμό για να διασφαλίσει την αποτελεσματική επιβολή του κανονισμού. Εκχωρεί στις αρμόδιες αρχές τις απαραίτητες αρμοδιότητες για να μπορούν να διασφαλίζουν ότι οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας σε όλη την Κοινότητα συμμορφώνονται με τον κανονισμό. Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, οι αρμόδιες αρχές δεν θα παρεμβαίνουν στο περιεχόμενο των αξιολογήσεων της πιστοληπτικής ικανότητας (άρθρο 20 παράγραφος 1). Για τη διασφάλιση της αποτελεσματικής επιτήρησης, η πρόταση απαιτεί συγκεκριμένες μορφές συνεργασίας ανάμεσα στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, με σκοπό την προώθηση κοινής νοοτροπίας όσον αφορά την εποπτεία. Επίσης, προβλέπει την ενίσχυση της συνεργασίας στην περίπτωση ομίλου οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας, μέσω του συντονισμού των δραστηριοτήτων εποπτείας από τον μεσολαβητή (άρθρο 25). Δεδομένης της διεθνούς κλίμακας του κλάδου των αξιολογήσεων της πιστοληπτικής ικανότητας, είναι επίσης απαραίτητο να προβλέπεται η ανταλλαγή πληροφοριών με κράτη μη μέλη της ΕΕ (άρθρο 29).

2.6. Δημοσιονομικές επιπτώσεις

Η πρόταση δεν έχει επιπτώσεις στον κοινοτικό προϋπολογισμό.

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τους οργανισμούς αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 95,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής²³,

αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της Συνθήκης²⁴,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στις παγκόσμιες χρηματιστηριακές και τραπεζικές αγορές, καθώς οι αξιολογήσεις τους χρησιμοποιούνται από επενδυτές, δανειολήπτες, εκδότες και κυβερνήσεις, για να λαμβάνουν επενδυτικές και χρηματοδοτικές αποφάσεις όντας ενήμεροι. Πιστωτικά ιδρύματα, επενδυτικές εταιρείες, ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) και ιδρύματα επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών ενδέχεται να χρησιμοποιούν αυτές τις αξιολογήσεις ως αναφορά για τον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεών τους, για λόγους φερεγγυότητας ή για τον υπολογισμό των κινδύνων που ενέχει η επενδυτική τους δραστηριότητα. Ως εκ τούτου, οι αξιολογήσεις τα πιστοληπτικής ικανότητας επηρεάζουν σε μεγάλο βαθμό την πίστη και την εμπιστοσύνη των επενδυτών και των καταναλωτών. Επομένως, είναι σημαντικό για τις αξιολογήσεις της πιστοληπτικής ικανότητας που χρησιμοποιούνται στην Κοινότητα να είναι ανεξάρτητες, αντικειμενικές και με την υψηλότερη δυνατή ποιότητα.
- (2) Προς το παρόν, οι περισσότεροι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας εδρεύουν εκτός της Κοινότητας. Τα περισσότερα κράτη μέλη δεν ρυθμίζουν τις δραστηριότητες των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας ή τις προϋποθέσεις για την έκδοση των αξιολογήσεων. Παρά τη μεγάλη

²³ ΕΕ C , , σ. .

²⁴ ΕΕ C , , σ. .

σημασία τους για τη λειτουργία των χρηματοπιστωτικών αγορών, οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας διέπονται σε περιορισμένο μόνο βαθμό από την κοινοτική νομοθεσία, κυρίως την οδηγία 2003/6/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 28ης Ιανουαρίου 2003 για τις πράξεις προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες και τις πράξεις χειραγώγησης της αγοράς²⁵. Επιπλέον, η οδηγία 2006/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 2006 σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικών ιδρυμάτων και η οδηγία 2006/49/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 2006 για την επάρκεια των ιδίων κεφαλαίων των επιχειρήσεων επενδύσεων και των πιστωτικών ιδρυμάτων²⁶ αναφέρονται στους οργανισμούς αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας. Κατά συνέπεια, είναι σημαντικό να οριστούν κανόνες που να εξασφαλίζουν ότι όλες οι αξιολογήσεις που χρησιμοποιούνται από πιστωτικά ιδρύματα τα οποία διέπονται από την κοινοτική νομοθεσία είναι υψηλής ποιότητας και εκδίδονται από οργανισμούς αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας που υπόκεινται σε αυστηρές απαιτήσεις. Η Επιτροπή θα συνεχίσει να συνεργάζεται με τους διεθνείς εταίρους της προκειμένου να διασφαλίσει τη σύγκλιση με τους κανόνες που ισχύουν για τους οργανισμούς αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας.

- (3) Οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας μπορούν να εφαρμόζουν σε εθελοντική βάση τα βασικά στοιχεία του κώδικα καλής συμπεριφοράς των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας ο οποίος εκδόθηκε από τη Διεθνή Οργάνωση Επιτροπών Εποπτείας Χρηματιστηρίων (IOSCO), εφεξής καλούμενο «ο κώδικας της IOSCO». Το 2006, μια ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τους οργανισμούς αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας²⁷ καλούσε την ευρωπαϊκή επιτροπή ρυθμιστικών αρχών των αγορών κινητών αξιών, εφεξής καλούμενη «ΕΡΑΑΚΑ», να παρακολουθεί την τήρηση του κώδικα της IOSCO και να αναφέρεται στην Επιτροπή επί του θέματος σε ετήσια βάση.
- (4) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 13ης και 14ης Μαΐου 2008 κατέληξε σε μια σειρά από συμπεράσματα προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι βασικές αδυναμίες που είχαν εντοπιστεί στο χρηματοπιστωτικό σύστημα. Ένας από τους στόχους ήταν η βελτίωση της λειτουργίας των αγορών και των δομών παροχής κινήτρων, συμπεριλαμβανομένου του ρόλου των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας.
- (5) Θεωρείται ότι οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας απέτυχαν να δείξουν εγκαίρως, μέσω των αξιολογήσεων της πιστοληπτικής ικανότητας που εκδίδουν, την επιδείνωση των συνθηκών της αγοράς. Ο βέλτιστος τρόπος για να διορθωθεί αυτή η αδυναμία είναι η λήψη μέτρων που σχετίζονται με συγκρούσεις συμφερόντων, την ποιότητα των αξιολογήσεων της πιστοληπτικής ικανότητας, τη διαφάνεια των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας, την εσωτερική τους διαχείριση και την επιτήρηση των δραστηριοτήτων τους. Επίσης, οι χρήστες των αξιολογήσεων της πιστοληπτικής ικανότητας δεν πρέπει να εμπιστεύονται τυφλά τις αξιολογήσεις αλλά να είναι ιδιαίτερα προσεκτικοί, δηλαδή να

²⁵ EE L 96 της 12.4.2003, σ. 16.

²⁶ EE L 177 της 30.6.2006, σ. 201.

²⁷ EE C 59 της 11.3.2006, σ. 2.

εκπονούν τις δικές τους αναλύσεις και να επιδεικνύουν τη δέουσα επιμέλεια όταν στηρίζονται σε τέτοιες αξιολογήσεις της πιστοληπτικής ικανότητας.

- (6) Είναι απαραίτητο να θεσπιστεί κοινό πλαίσιο κανόνων όσον αφορά την ποιότητα των αξιολογήσεων της πιστοληπτικής ικανότητας το οποίο θα χρησιμοποιείται από τα πιστωτικά ιδρύματα που διέπονται από εναρμονισμένους κανόνες στην Κοινότητα. Ειδικότερα, υπάρχει κίνδυνος τα κράτη μέλη να λαμβάνουν διαφορετικά μέτρα σε εθνικό επίπεδο. Αυτό θα είχε άμεσες αρνητικές επιπτώσεις και θα δημιουργούσε εμπόδια στην καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, δεδομένου ότι οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας που εκδίδουν αξιολογήσεις για χρήση από τα πιστωτικά ιδρύματα στην Κοινότητα θα υπόκεινταν σε διαφορετικούς κανόνες σε κάθε κράτος μέλος. Επιπλέον, οι διαφορετικές απαιτήσεις ποιότητας για τις αξιολογήσεις της πιστοληπτικής ικανότητας θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε διαφορετικά επίπεδα προστασίας των επενδυτών και των καταναλωτών.
- (7) Για την αποφυγή πιθανών συγκρούσεων συμφερόντων, οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας πρέπει να περιορίζουν τη δραστηριότητά τους στην έκδοση αξιολογήσεων πιστοληπτικής ικανότητας. Δεν πρέπει να επιτρέπεται σε έναν οργανισμό αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας να παρέχει συμβουλευτικές υπηρεσίες. Ειδικότερα, οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας δεν πρέπει να κάνουν προτάσεις ή συστάσεις σχετικά με τον σχεδιασμό ενός διαρθρωμένου χρηματοπιστωτικού μέσου. Ωστόσο, οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας θα πρέπει να μπορούν να παρέχουν συναφείς υπηρεσίες σε περίπτωση που αυτό δεν δημιουργεί δυνητικές συγκρούσεις συμφερόντων με την έκδοση των αξιολογήσεων της πιστοληπτικής ικανότητας.
- (8) Οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας πρέπει να θεσπίσουν κατάλληλες εσωτερικές πολιτικές και διαδικασίες όσον αφορά τους εργαζομένους που εμπλέκονται στη διαδικασία έκδοσης των αξιολογήσεων πιστοληπτικής ικανότητας, προκειμένου να αποφεύγονται οι συγκρούσεις συμφερόντων και να διασφαλίζεται ανά πάσα στιγμή η ποιότητα, η ακεραιότητα και η πληρότητα της διαδικασίας αξιολόγησης και επανεξέτασης.
- (9) Οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας πρέπει να αποτρέπουν τις συγκρούσεις συμφερόντων ή/και να διαχειρίζονται δεόντως τις συγκρούσεις αυτές όταν είναι αναπόφευκτες, προκειμένου να διασφαλίζουν την ανεξαρτησία τους. Οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας οφείλουν να κοινοποιούν τις συγκρούσεις συμφερόντων εγκαίρως. Οφείλουν επίσης να τηρούν αρχείο όλων των σοβαρών απειλών για την ανεξαρτησία είτε των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας είτε των εργαζομένων τους που εμπλέκονται στη διαδικασία έκδοσης των αξιολογήσεων της πιστοληπτικής ικανότητας, σε συνδυασμό με τα μέτρα προστασίας που εφαρμόζονται για να περιοριστούν αυτές οι απειλές.
- (10) Για τη διασφάλιση της ανεξαρτησίας της διαδικασίας έκδοσης των αξιολογήσεων της πιστοληπτικής ικανότητας από το επιχειρηματικό συμφέρον του οργανισμού αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας ως επιχείρησης, οι οργανισμοί πρέπει να διασφαλίζουν ότι το διοικητικό ή εποπτικό συμβούλιο θα περιλαμβάνει τουλάχιστον τρία μη εκτελεστικά μέλη, τα οποία θα πρέπει να είναι ανεξάρτητα με την έννοια της Ενότητας III σημείο 13 της σύστασης της Επιτροπής σχετικά με τον ρόλο των μη εκτελεστικών και των εποπτικών διοικητικών στελεχών των εισηγμένων εταιρειών, καθώς και με τις επιτροπές του διοικητικού ή του εποπτικού συμβουλίου

(2005/162/EK)²⁸. Επιπλέον, είναι απαραίτητο η πλειοψηφία των μελών του διοικητικού ή εποπτικού συμβουλίου, συμπεριλαμβανομένων όλων των ανεξάρτητων μελών, να διαθέτει επαρκή εμπειρία στις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες.

- (11) Για την αποφυγή σύγκρουσης συμφερόντων, η αμοιβή των ανεξάρτητων μελών του διοικητικού ή εποπτικού συμβουλίου δεν πρέπει να εξαρτάται από τις επιχειρηματικές επιδόσεις του οργανισμού.
- (12) Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας πρέπει να αναθέτει τη δραστηριότητα έκδοσης των αξιολογήσεων σε επαρκή αριθμό εργαζομένων με κατάλληλη γνώση και εμπειρία. Ειδικότερα, ο οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας πρέπει να εξασφαλίζει ότι διατίθενται επαρκείς ανθρωπικοί και χρηματοοικονομικοί πόροι για την έκδοση των αξιολογήσεων καθώς και για την παρακολούθηση και ενημέρωσή τους.
- (13) Οι μακροχρόνιες σχέσεις με τις ίδιες αξιολογούμενες οντότητες ή με σχετιζόμενους με αυτές τρίτους ενδέχεται να διακυβεύσουν την ανεξαρτησία των αναλυτών και των ατόμων που εγκρίνουν τις αξιολογήσεις της πιστοληπτικής ικανότητας. Επομένως, οι εν λόγω αναλυτές και τα άτομα πρέπει να υπόκεινται σε ένα μηχανισμό εναλλαγής.
- (14) Οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας πρέπει να χρησιμοποιούν μεθοδολογίες αξιολόγησης που είναι αυστηρές, συστηματικές και συνεχείς και οι οποίες οδηγούν σε αξιολογήσεις που μπορούν να αξιολογούνται με βάση την ιστορική εμπειρία. Οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας πρέπει να εξασφαλίζουν ότι οι μεθοδολογίες, τα μοντέλα και οι βασικές παραδοχές αξιολόγησης που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό των αξιολογήσεων τηρούνται και ενημερώνονται σωστά, καθώς και ότι υποβάλλονται σε κατά περιόδους πλήρη επανεξέταση. Σε περιπτώσεις που η έλλειψη αξιόπιστων δεδομένων ή η πολυπλοκότητα της δομής ενός νέου τύπου, ιδίως των διαρθρωμένων χρηματοπιστωτικών μέσων, εγείρει σοβαρά ερωτήματα σχετικά με την ικανότητα του οργανισμού αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας να καταλήξει σε μια αξιόπιστη αξιολόγηση, ο οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας πρέπει να αποφεύγει την έκδοση μιας αξιολόγησης ή να αποσύρει μια ήδη υπάρχουσα αξιολόγηση.
- (15) Για τη διασφάλιση της ποιότητας των αξιολογήσεων, ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας πρέπει να λαμβάνει μέτρα ώστε οι πληροφορίες που χρησιμοποιεί κατά την αξιολόγηση να είναι αξιόπιστες. Για το σκοπό αυτό, ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας μπορεί να προβλέπει, μεταξύ άλλων στοιχείων, τη στήριξη σε δημόσιες κοινοποιήσεις και σε οικονομικές καταστάσεις οι οποίες έχουν ελεγχθεί ανεξάρτητα, την επαλήθευση από αξιόπιστες υπηρεσίες τρίτων, την τυχαία δειγματοληπτική εξέταση των πληροφοριών που λαμβάνει, ή συμβατικές διατάξεις που καθορίζουν ρητά την ευθύνη της αξιολογούμενης οντότητας ή των σχετιζόμενων με αυτήν τρίτων, σε περίπτωση που οι πληροφορίες που παρέχονται με βάση τη σύμβαση είναι γνωστό ότι είναι ουσιωδώς ψευδείς ή παραπλανητικές, ή εάν η αξιολογούμενη οντότητα ή οι σχετιζόμενοι με αυτήν τρίτοι αδυνατούν να επιδείξουν την εύλογη δέουσα επιμέλεια όσον αφορά την ακρίβεια των πληροφοριών, όπως καθορίζεται βάσει των όρων της σύμβασης.

²⁸

EE L 52 της 25.2.2005, σ. 51.

- (16) Είναι απαραίτητο οι μεθοδολογίες, τα μοντέλα και οι βασικές παραδοχές αξιολόγησης που χρησιμοποιούνται από τον οργανισμό αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας να επανεξετάζονται τακτικά, έτσι ώστε να είναι σε θέση να αντισταθούν ορθά τις μεταβαλλόμενες συνθήκες στις υποκείμενες αγορές περιουσιακών στοιχείων. Για τη διασφάλιση της διαφάνειας, κάθε ουσιαστική τροποποίηση στις μεθοδολογίες και στις πρακτικές, στις διαδικασίες και στις διεργασίες του οργανισμού αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας πρέπει να κοινοποιείται πριν από την εφαρμογή της, εκτός εάν ακραίες συνθήκες στις αγορές επιβάλουν άμεση αλλαγή στην αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητας.
- (17) Ο οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας πρέπει να προβαίνει σε κάθε κατάλληλη προειδοποίηση σχετικά με κινδύνους, συμπεριλαμβανομένης της ανάλυσης ευαισθησίας των σχετικών παραδοχών. Η εν λόγω ανάλυση πρέπει να εξηγεί τον τρόπο με τον οποίο οι διάφορες εξελίξεις στις αγορές που επηρεάζουν τις παραμέτρους του μοντέλου μπορούν να επηρεάσουν και τις αλλαγές των αξιολογήσεων της πιστοληπτικής ικανότητας (π.χ. αστάθεια). Ο οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας πρέπει να διασφαλίζει ότι οι πληροφορίες σχετικά με τα ιστορικά ποσοστά αθέτησης των υποχρεώσεων που διέπουν τις κατηγορίες αξιολόγησης επιδέχονται αξιολόγηση και ποσοτικοποίηση και ότι παρέχουν επαρκή βάση προκειμένου τα ενδιαφερόμενα μέρη να κατανοήσουν το ιστορικό των επιδόσεων κάθε κατηγορίας αξιολόγησης, καθώς και εάν και κατά πόσον οι κατηγορίες αξιολόγησης έχουν αλλάξει. Εάν η φύση της αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας ή άλλες περιστάσεις καθιστούν τα ιστορικά ποσοστά αθέτησης των υποχρεώσεων ακατάλληλα, στατιστικά άκυρα ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο πιθανά να παραπλανήσουν τους χρήστες της αξιολόγησης, τότε ο οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας πρέπει να παρέχει επαρκείς διευκρινίσεις. Αυτές οι πληροφορίες πρέπει, στο βαθμό που αυτό είναι εφικτό, να είναι συγκρίσιμες με οποιαδήποτε υπάρχοντα μοντέλα του κλάδου προκειμένου να βοηθήσουν τους επενδυτές να συγκρίνουν τις επιδόσεις άλλων οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας.
- (18) Υπό ορισμένες συνθήκες, τα διαρθρωμένα χρηματοπιστωτικά μέσα μπορεί να έχουν επιδράσεις διαφορετικές από αυτές των παραδοσιακών εταιρικών χρεωστικών μέσων. Σε αυτή την περίπτωση θα μπορούσε να είναι παραπλανητικό για τους επενδυτές εάν εφαρμόζονταν οι ίδιες κατηγορίες αξιολόγησης και στους δύο τύπους μέσων χωρίς περαιτέρω διευκρινίσεις. Οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας πρέπει να συμμετέχουν ενεργά στην ευαισθητοποίηση των χρηστών των αξιολογήσεων σε ό,τι αφορά τα ιδιαίτερα στοιχεία των διαρθρωμένων χρηματοπιστωτικών προϊόντων σε σχέση με τα συμβατικά προϊόντα. Επομένως, οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας θα πρέπει είτε να χρησιμοποιούν διαφορετικές κατηγορίες αξιολόγησης για τα διαρθρωμένα χρηματοπιστωτικά προϊόντα είτε να παρέχουν πρόσθετες πληροφορίες σχετικά με τα διαφορετικά χαρακτηριστικά κινδύνων των εν λόγω προϊόντων.
- (19) Οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας πρέπει να λαμβάνουν μέτρα για να αποφεύγουν καταστάσεις όπου οι εκδότες ζητούν την προκαταρκτική εκτίμηση της αξιολόγησης ενός διαρθρωμένου χρηματοπιστωτικού μέσου από περισσότερους από έναν οργανισμούς αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας προκειμένου να επιλέξουν τον οργανισμό που προσφέρει την καλύτερη αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητας για το προτεινόμενο προϊόν. Ομοίως, οι εκδότες πρέπει να αποφεύγουν να εφαρμόζουν τέτοιες πρακτικές.

- (20) Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας πρέπει να τηρεί αρχεία της μεθοδολογίας αξιολόγησης που χρησιμοποιεί, να την ενημερώνει τακτικά και, επίσης, να τηρεί αρχείο των ουσιωδών στοιχείων της επικοινωνίας μεταξύ αναλυτή και αξιολογούμενης οντότητας ή των σχετιζόμενων με αυτήν τρίτων.
- (21) Για τη διασφάλιση ενός υψηλού επιπέδου εμπιστοσύνης εκ μέρους των επενδυτών και των καταναλωτών στην εσωτερική αγορά, οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας που εκδίδουν αξιολογήσεις οι οποίες προορίζονται να χρησιμοποιηθούν για κανονιστικούς σκοπούς από πιστωτικά ιδρύματα στην Κοινότητα θα πρέπει να υποβάλλονται σε διαδικασία εγγραφής σε μητρώο. Επομένως, είναι απαραίτητο να οριστούν οι προϋποθέσεις και η διαδικασία για την έγκριση, αναστολή και απόσυρση της εν λόγω εγγραφής.
- (22) Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας που είναι εγγεγραμμένος στην αρμόδια αρχή του αντίστοιχου κράτους μέλους θα πρέπει να επιτρέπεται να εκδίδει αξιολογήσεις σε όλη την Κοινότητα. Επομένως, είναι απαραίτητο να θεσπιστεί μια ενιαία εγγραφή για κάθε οργανισμό αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας η οποία θα ισχύει σε όλη την Κοινότητα.
- (23) Μερικοί οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας απαρτίζονται από διάφορα νομικά πρόσωπα που όλα μαζί συνθέτουν έναν όμιλο οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας. Κατά την εγγραφή καθενός από τους οργανισμούς αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας που συμμετέχουν σε έναν τέτοιο όμιλο, οι αρμόδιες αρχές του αντίστοιχου κράτους μέλους πρέπει να συντονίζουν την αξιολόγηση των αιτήσεων που υποβάλλονται από οργανισμούς αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας οι οποίοι ανήκουν στον ίδιο όμιλο.
- (24) Είναι απαραίτητο να θεσπιστεί ένα ενιαίο σημείο για την υποβολή των αιτήσεων εγγραφής. Η ΕΡΑΑΚΑ θα πρέπει να παραλαμβάνει τις αιτήσεις εγγραφής και να ενημερώνει δεόντως τις αρμόδιες αρχές σε όλα τα κράτη μέλη. Εντούτοις, η εξέταση των αιτήσεων εγγραφής πρέπει να διενεργείται σε εθνικό επίπεδο από τη σχετική αρμόδια αρχή. Για την αποτελεσματική αντιμετώπιση των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας, οι αρμόδιες αρχές που συμμετέχουν στην ΕΡΑΑΚΑ πρέπει να αναπτύξουν ένα δίκτυο λειτουργίας που να υποστηρίζεται από μια αποτελεσματική υποδομή τεχνολογίας των πληροφοριών και να συστήσουν μια υποεπιτροπή που θα ειδικεύεται στον τομέα των αξιολογήσεων για κάθε κατηγορία περιουσιακών στοιχείων τις οποίες αξιολογούν οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας.
- (25) Τον Νοέμβριο του 2008, η Επιτροπή σύστησε μια ομάδα υψηλού επιπέδου η οποία θα διερευνήσει τη μελλοντική δομή των ευρωπαϊκών εποπτικών φορέων στον τομέα των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένου του ρόλου της ΕΡΑΑΚΑ.
- (26) Την εποπτεία ενός οργανισμού αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας πρέπει να αναλαμβάνει η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προέλευσης και, εάν πρόκειται για όμιλο οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας, σε συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές των άλλων σχετικών κρατών μελών και υπό τον συντονισμό της ΕΡΑΑΚΑ.
- (27) Για τη διατήρηση ενός υψηλού επιπέδου εμπιστοσύνης εκ μέρους των επενδυτών και των καταναλωτών και για να είναι εφικτός ο διαρκής έλεγχος των αξιολογήσεων της

πιστοληπτικής ικανότητας που χρησιμοποιούνται από πιστωτικά ιδρύματα στην Κοινότητα, πρέπει να ζητείται από τους οργανισμούς αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας που εδρεύουν εκτός της Κοινότητας να συστήσουν θυγατρική εντός της Κοινότητας, έτσι ώστε η αποτελεσματική εποπτεία των δραστηριοτήτων τους στην Κοινότητα να είναι εφικτή.

- (28) Κρίνεται σκόπιμο να δημιουργηθεί ένας μηχανισμός που θα εξασφαλίζει την αποτελεσματική επιβολή των διατάξεων του παρόντος κανονισμού. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών πρέπει να έχουν στη διάθεσή τους τα απαραίτητα μέσα για να διασφαλίζουν ότι οι αξιολογήσεις που προορίζονται για χρήση στην Κοινότητα εκδίδονται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό. Δεδομένου ότι θα πρέπει να διατηρηθεί η ανεξαρτησία των αναλυτών ενός οργανισμού αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας κατά τη διαδικασία έκδοσης των αξιολογήσεών του, οι αρμόδιες αρχές δεν πρέπει να επεμβαίνουν στο περιεχόμενο των αξιολογήσεων και στις μεθοδολογίες αξιολόγησης που χρησιμοποιεί ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας.
- (29) Για λόγους αποτελεσματικότητας της εποπτείας και προκειμένου να αποφεύγεται η διπλή ανάθεση καθηκόντων, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών πρέπει να συνεργάζονται.
- (30) Σε περίπτωση που η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προέλευσης δεν λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα για να εξαλείψει τις παρατυπίες ενός οργανισμού αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας, οι αρμόδιες αρχές άλλων κρατών μελών πρέπει να είναι σε θέση να παρεμβαίνουν και να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα.
- (31) Είναι απαραίτητο να ενισχυθεί η σύγκλιση των αρμοδιοτήτων των αρμόδιων αρχών προκειμένου να επιτευχθεί ένα ισοδύναμο επίπεδο επιβολής σε όλη την εσωτερική αγορά.
- (32) Η ΕΡΑΑΚΑ πρέπει να διασφαλίζει τη συνεκτικότητα κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Θα πρέπει να ενισχύει και να διευκολύνει τη συνεργασία των αρμόδιων αρχών στις δραστηριότητες εποπτείας και να αναλαμβάνει συντονιστικό ρόλο στην καθημερινή πρακτική εποπτείας. Επομένως, η ΕΡΑΑΚΑ πρέπει να αναπτύξει ένα μηχανισμό μεσολάβησης για να διευκολύνει τις αρμόδιες αρχές να υιοθετήσουν μια συνεκτική προσέγγιση.
- (33) Τα κράτη μέλη πρέπει να θεσπίσουν κανόνες ή κυρώσεις που θα ισχύουν σε περίπτωση παραβίασης των διατάξεων του παρόντος κανονισμού και να μεριμνούν για την εφαρμογή τους. Οι κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.
- (34) Κάθε ανταλλαγή ή διαβίβαση πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών, άλλων αρχών, φορέων ή προσώπων, πρέπει να γίνεται σύμφωνα με τους κανόνες για τη διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως ορίζονται στην οδηγία 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Οκτωβρίου 1995 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών²⁹.

²⁹ ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31.

- (35) Το αυστηρότερο και σαφέστερο νομικό πλαίσιο εντός του οποίου θα λειτουργούν οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας αναμένεται επίσης ότι θα διευκολύνει την προσφυγή σε αστικές αγωγές έναντι οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας στις κατάλληλες περιπτώσεις, σύμφωνα με τα εφαρμοστέα καθεστώτα ευθύνης στα κράτη μέλη.
- (36) Τα απαραίτητα μέσα για την υλοποίηση του παρόντος κανονισμού πρέπει να θεσπιστούν σύμφωνα με την απόφαση του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999 για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή (1999/468/ΕΚ)³⁰.
- (37) Ειδικότερα, η Επιτροπή πρέπει να εξουσιοδοτηθεί να τροποποιεί τα Παραρτήματα Ι και ΙΙ του κανονισμού, τα οποία θεσπίζουν τα συγκεκριμένα κριτήρια για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης ενός οργανισμού αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας προς τα καθήκοντά τους όσον αφορά την εσωτερική οργάνωση, τις λειτουργικές ρυθμίσεις, τον κανονισμό προσωπικού, την παρουσίαση των αξιολογήσεων της πιστοληπτικής ικανότητας και τις κοινοποιήσεις. Δεδομένου ότι τα εν λόγω μέτρα είναι γενικού ενδιαφέροντος και αποβλέπουν στην τροποποίηση μη θεμελιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού, πρέπει να θεσπίζονται σύμφωνα με την συνοδευόμενη από έλεγχο κανονιστική διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 5α της οδηγίας 1999/468/ΕΚ.
- (38) Δεδομένου ότι οι στόχοι των προβλεπόμενων δράσεων, δηλαδή η εξασφάλιση ενός υψηλού επιπέδου προστασίας επενδυτών και καταναλωτών με τη θέσπιση ενός κοινού πλαισίου αναφορικά με την ποιότητα των αξιολογήσεων της πιστοληπτικής ικανότητας, οι οποίες πρόκειται να χρησιμοποιηθούν από πιστωτικά ιδρύματα που λειτουργούν στην εσωτερική αγορά, δεν μπορεί να επιτευχθεί σε αποτελεσματικό βαθμό από τα κράτη μέλη, λόγω της τρέχουσας έλλειψης εθνικής νομοθεσίας και του γεγονότος ότι η πλειοψηφία των υφιστάμενων οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας εδρεύουν εκτός της Κοινότητας και, άρα, είναι δυνατόν να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα δύναται να θεσπίσει, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, μέτρα όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως αυτή ορίζεται στο εν λόγω άρθρο, η εμπέλεια του παρόντος κανονισμού δεν υπερβαίνει αυτή που είναι αναγκαία προκειμένου να επιτευχθούν οι εν λόγω στόχοι,

³⁰ ΕΕ L184 της 17.7.1999, σ. 23.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Ο παρών κανονισμός εισάγει μια κοινή προσέγγιση για την εξασφάλιση υψηλής ποιότητας στις αξιολογήσεις της πιστοληπτικής ικανότητας που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν στην Κοινότητα, συμβάλλοντας έτσι στην ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, επιτυγχάνοντας παράλληλα ένα υψηλό επίπεδο προστασίας των καταναλωτών και των επενδυτών. Ορίζει τις προϋποθέσεις για την έκδοση των αξιολογήσεων της πιστοληπτικής ικανότητας και τους κανόνες για την οργάνωση και συμπεριφορά των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται στην πράξη η ανεξαρτησία τους και να αποφεύγονται οι συγκρούσεις συμφερόντων.

Άρθρο 2

Σκοπός

1. Ο παρών κανονισμός ισχύει για τις αξιολογήσεις της πιστοληπτικής ικανότητας οι οποίες προορίζονται να χρησιμοποιηθούν για κανονιστικούς ή άλλους σκοπούς από πιστωτικά ιδρύματα όπως ορίζεται στην οδηγία 2006/48/EK, επενδυτικές εταιρείες όπως ορίζεται στην οδηγία 2004/39/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³¹, ασφαλιστικές επιχειρήσεις όπως ορίζεται στην οδηγία 73/239/ΕΟΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³² και στην οδηγία 2002/83/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³³, αντασφαλιστικές επιχειρήσεις όπως ορίζεται στην οδηγία 2005/68/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁴, οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) όπως ορίζεται στην οδηγία [2009/XX/EK³⁵] ή ιδρύματα επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών όπως ορίζεται στην οδηγία 2003/41/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁶, και οι οποίες κοινοποιούνται δημοσίως ή διανέμονται με την καταβολή συνδρομής.
2. Ο παρών κανονισμός δεν ισχύει για τις ιδιωτικές αξιολογήσεις της πιστοληπτικής ικανότητας, ούτε ισχύει για τις αξιολογήσεις της πιστοληπτικής ικανότητας που εκδίδονται από δημόσιους φορείς των οποίων οι αξιολογήσεις δεν κοινοποιούνται δημοσίως και τις οποίες δεν πληρώνει η αξιολογούμενη οντότητα.

³¹ EE L 145 της 30.4.2004, σ.1.

³² EE L 228 της 16.8.1973, σ. 3.

³³ EE L 345 της 19.12.2002, σ. 1.

³⁴ EE L 323 της 9.12.2005, σ. 1.

³⁵ [Αναδιατύπωση]

³⁶ EE L 235 της 23.9.2003, σ. 10.

Ορισμοί

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:
- α) ως «αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητας» νοείται μια γνωμοδότηση σχετικά με την πιστοληπτική ικανότητα ενός φορέα, μιας εγγύησης ενός χρεωστικού ή παρόμοιου με χρεωστικού χρηματοπιστωτικού μέσου ή ενός εκδότη που αναλαμβάνει τέτοιες υποχρεώσεις, η οποία εκδίδεται χρησιμοποιώντας ένα καθιερωμένο και καθορισμένο σύστημα αξιολόγησης με κατηγορίες αξιολόγησης,
 - β) ως «οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας» νοείται ένα νομικό πρόσωπο του οποίου η κανονική και κύρια απασχόληση είναι η έκδοση αξιολογήσεων της πιστοληπτικής ικανότητας,
 - γ) ως «κράτος μέλος προέλευσης» νοείται το κράτος μέλος στο οποίο ο οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας έχει την έδρα του,
 - δ) ως «αναλυτής» νοείται ένα πρόσωπο που εκτελεί τις αναλυτικές εργασίες οι οποίες είναι απαραίτητες για την έκδοση μιας αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας,
 - ε) ως «αξιολογούμενη οντότητα» νοείται ένα νομικό πρόσωπο η πιστοληπτική ικανότητα του οποίου βαθμολογείται άμεσα ή έμμεσα στην αξιολόγηση, ανεξάρτητα αν έχει ζητήσει ή όχι την αξιολόγηση, ή εάν έχει παράσχει ή όχι πληροφορίες για την εν λόγω αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητας,
 - στ) ως «κατηγορία αξιολογήσεων» νοείται ένα σύμβολο αξιολόγησης που χρησιμοποιείται για την αναγνώριση διαφορετικών αξιολογήσεων της πιστοληπτικής ικανότητας για κάθε κατηγορία αξιολόγησης, με σκοπό τη διάκριση των διαφορετικών χαρακτηριστικών κινδύνου των διαφόρων τύπων αξιολογούμενων οντοτήτων, εκδοτών και χρηματοπιστωτικών μέσων,
 - ζ) ως «σχετιζόμενος τρίτος» νοείται ο εντολέας, μεσολαβητής, χορηγός, πάροχος ή κάθε άλλο μέρος που αλληλεπιδρά με έναν οργανισμό αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας εκ μέρους μιας αξιολογούμενης οντότητας, συμπεριλαμβανομένου κάθε προσώπου που συνδέεται μαζί του μέσω ελέγχου, άμεσα ή έμμεσα,
 - η) ως «έλεγχος» νοείται η σχέση ανάμεσα σε μια μητρική και σε μια θυγατρική εταιρεία, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 της οδηγίας του Συμβουλίου 83/349/ΕΟΚ³⁷, ή μια παρόμοια σχέση ανάμεσα σε οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο και σε μια επιχείρηση,
 - θ) ως «χρηματοπιστωτικά μέσα» νοούνται τα μέσα που παρατίθενται στο Παράρτημα I Ενότητα Γ της οδηγίας 2004/39/ΕΚ,

³⁷ ΕΕ L 193 της 18.7.1983, σ. 1.

- ι) ως «διαρθρωμένο χρηματοπιστωτικό μέσο» νοείται ένα μέσο που προκύπτει από μια πράξη ή πρόγραμμα τιτλοποίησης όπως αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 36 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ,
 - ια) ως «όμιλος οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας» νοείται ένας όμιλος εταιρειών που απαρτίζεται από μια μητρική εταιρεία και τις θυγατρικές της κατά την έννοια των άρθρων 1 και 2 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ³⁸, καθώς και οι επιχειρήσεις που συνδέονται μεταξύ τους κατά την έννοια του άρθρου 12 παράγραφος 1 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ, και του οποίου η κανονική και κύρια απασχόληση είναι η έκδοση αξιολογήσεων της πιστοληπτικής ικανότητας.
2. Για τους σκοπούς του σημείου α της παραγράφου 1, οι αξιολογήσεις της πιστοληπτικής ικανότητας δεν θεωρούνται συστάσεις κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 3 της οδηγίας 2003/125/ΕΚ της Επιτροπής³⁹.

Άρθρο 4

Χρήση αξιολογήσεων της πιστοληπτικής ικανότητας

Τα πιστωτικά ιδρύματα, οι επενδυτικές εταιρείες, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, οι εταιρείες ασφάλισης και αντασφάλισης, οι οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) και τα ιδρύματα επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών που αναφέρονται στο άρθρο 2 δύνανται να χρησιμοποιούν μόνο για κανονιστικούς σκοπούς τις αξιολογήσεις που εκδίδονται από τους οργανισμούς αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας οι οποίοι έχουν συσταθεί στην Κοινότητα και είναι εγγεγραμμένοι σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

Οι επενδυτικές εταιρείες και τα πιστωτικά ιδρύματα που αναφέρονται στο άρθρο 1 της οδηγίας 2004/39/ΕΚ δεν πρέπει να εκτελούν εντολές εκ μέρους των πελατών τους αναφορικά με χρηματοπιστωτικά μέσα τα οποία έχουν αξιολογηθεί, εκτός αν η αξιολόγηση έχει εκδοθεί από οργανισμό αξιολόγησης πιστοληπτικής ικανότητας που είναι εγγεγραμμένος σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΕΚΔΟΣΗ ΔΙΑΒΑΘΜΙΣΕΩΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΟΛΗΠΤΙΚΗΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑΣ

Άρθρο 5

Ανεξαρτησία και αποφυγή σύγκρουσης συμφερόντων

1. Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας διασφαλίζει ότι η έκδοση μιας αξιολόγησης δεν επηρεάζεται από τυχόν υπάρχουσες ή ενδεχόμενες συγκρούσεις συμφερόντων ή επαγγελματικές σχέσεις στις οποίες εμπλέκεται ο οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας που εκδίδει την αξιολόγηση,

³⁸ ΕΕ L 193 της 18.7.1983, σ. 1.

³⁹ ΕΕ L 339 της 24.12.2003, σ. 73.

τα στελέχη και οι εργαζόμενοι του ή κάθε άλλο πρόσωπο που συνδέεται μαζί του μέσω ελέγχου, άμεσα ή έμμεσα.

2. Για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με την παράγραφο 1, ο οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας πρέπει να πληροί τις απαιτήσεις που ορίζονται στο Παράρτημα I Ενότητες A και B.

Άρθρο 6

Εργαζόμενοι

1. Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας εξασφαλίζει ότι οι εργαζόμενοι που εμπλέκονται άμεσα στη διαδικασία έκδοσης της αξιολόγησης διαθέτουν την κατάλληλη γνώση και εμπειρία για τα καθήκοντα που τους ανατίθενται.
2. Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας εξασφαλίζει ότι δεν επιτρέπεται στους εργαζομένους που εμπλέκονται άμεσα στη διαδικασία έκδοσης της αξιολόγησης να ξεκινούν ή να συμμετέχουν σε διαπραγματεύσεις σχετικά με αμοιβές ή πληρωμές με οποιαδήποτε αξιολογούμενη οντότητα, σχετιζόμενους με αυτήν τρίτους ή κάθε άλλο πρόσωπο που συνδέεται μαζί της μέσω ελέγχου, άμεσα ή έμμεσα.
3. Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας εξασφαλίζει ότι οι εργαζόμενοι που εμπλέκονται άμεσα στη διαδικασία έκδοσης της αξιολόγησης πληρούν τις απαιτήσεις που ορίζονται στο Παράρτημα I Ενότητα Γ.
4. Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας εξασφαλίζει ότι οι αναλυτές και τα πρόσωπα που εγκρίνουν τις αξιολογήσεις δεν συμμετέχουν στην παροχή υπηρεσιών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας στην ίδια αξιολογούμενη οντότητα ή σε σχετιζόμενους με αυτήν τρίτους για περίοδο που υπερβαίνει τα τέσσερα έτη. Για το σκοπό αυτό, θεσπίζει έναν μηχανισμό εναλλαγής των αναλυτών και των εν λόγω προσώπων.

Η περίοδος μετά την οποία οι αναλυτές και τα πρόσωπα που εγκρίνουν τις αξιολογήσεις μπορούν να συμμετέχουν στην παροχή υπηρεσιών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας στην αξιολογούμενη οντότητα ή σε σχετιζόμενους με αυτήν τρίτους, η οποία αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο, δεν μπορεί να είναι μικρότερη από δύο έτη.

5. Η παράγραφος 4 δεν ισχύει για έναν οργανισμό αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας που απασχολεί λιγότερους από 50 εργαζομένους και λαμβάνει μέτρα για να διασφαλίσει την αντικειμενικότητα των αναλυτών της στις σχέσεις τους με την αξιολογούμενη οντότητα ή τους σχετιζόμενους με αυτήν τρίτους.
6. Η αμοιβή και η αξιολόγηση της απόδοσης των αναλυτών και των προσώπων που εγκρίνουν τις αξιολογήσεις δεν εξαρτάται από το ύψος των εσόδων που εισπράττει ο οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας από τις αξιολογούμενες οντότητες ή τους σχετιζόμενους με αυτές τρίτους και στους οποίους ο αναλυτής ή τα πρόσωπα που εγκρίνουν τις αξιολογήσεις παρέχουν υπηρεσίες.

Μεθοδολογίες αξιολόγησης

1. Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας κοινοποιεί στο κοινό τις μεθοδολογίες, τα μοντέλα και τις βασικές παραδοχές αξιολόγησης που χρησιμοποιεί στη διαδικασία αξιολόγησης.
2. Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας εξασφαλίζει ότι οι αξιολογήσεις που εκδίδει και διανέμει στηρίζονται στην ανάλυση όλων των διαθέσιμων σχετικών πληροφοριών σύμφωνα με τις μεθοδολογίες αξιολόγησης που εφαρμόζει. Λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα ώστε η ποιότητα των πληροφοριών που χρησιμοποιεί για την έκδοση μιας αξιολόγησης πιστοληπτικής ικανότητας να είναι επαρκείς και οι εν λόγω πληροφορίες να προέρχονται από αξιόπιστες πηγές.
3. Σε περίπτωση που ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας χρησιμοποιεί μια υπάρχουσα αξιολόγηση ή αξιολογήσεις που έχουν εκδοθεί από άλλον οργανισμό αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας αναφορικά με υποκείμενα περιουσιακά στοιχεία ή διαρθρωμένα χρηματοπιστωτικά μέσα, δεν αρνείται την έκδοση αξιολόγησης μιας οντότητας ή ενός χρηματοπιστωτικού μέσου επειδή μέρος της οντότητας ή του χρηματοπιστωτικού μέσου είχε αξιολογηθεί στο παρελθόν από κάποιον άλλο οργανισμό αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας.

Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας καταγράφει όλες τις περιπτώσεις στο πλαίσιο των οποίων η διαδικασία αξιολόγησης που εφαρμόζει υποβαθμίζει υπάρχουσες αξιολογήσεις οι οποίες εκδόθηκαν από άλλον οργανισμό αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας αναφορικά με υποκείμενα περιουσιακά στοιχεία ή διαρθρωμένα χρηματοπιστωτικά μέσα, αιτιολογώντας την υποβάθμιση αυτή.

4. Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας παρακολουθεί τις αξιολογήσεις και επανεξετάζει τις δικές τους αξιολογήσεις εφόσον απαιτείται. Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας θεσπίζει εσωτερικές διαδικασίες για την παρακολούθηση της επίδρασης που έχουν οι αλλαγές στις συνθήκες των μακροοικονομικών ή χρηματοπιστωτικών αγορών στις αξιολογήσεις της πιστοληπτικής ικανότητας.
5. Όταν οι μεθοδολογίες, τα μοντέλα ή οι βασικές παραδοχές αξιολόγησης τροποποιούνται, ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας:
 - α) κοινοποιεί αμέσως το πιθανό εύρος των αξιολογήσεων της πιστοληπτικής ικανότητας που ενδέχεται να επηρεαστούν, χρησιμοποιώντας τα ίδια μέσα επικοινωνίας όπως αυτά που χρησιμοποιήθηκαν για τη διανομή των εν λόγω αξιολογήσεων,
 - β) επανεξετάζει τις εν λόγω αξιολογήσεις της πιστοληπτικής ικανότητας το συντομότερο δυνατό και το αργότερο εντός 6 μηνών μετά τις αλλαγές, ενώ στο μεταξύ θέτει τις εν λόγω αξιολογήσεις υπό παρακολούθηση,
 - γ) επαναξιολογεί όλες τις αξιολογήσεις της πιστοληπτικής ικανότητας που βασίστηκαν στις εν λόγω μεθοδολογίες, μοντέλα ή παραδοχές.

Κοινοποίηση και παρουσίαση των αξιολογήσεων της πιστοληπτικής ικανότητας

1. Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας κοινοποιεί οποιαδήποτε αξιολόγηση, καθώς και τυχόν αποφάσεις διαγραφής μιας αξιολόγησης σε μη επιλεκτική βάση και εγκαίρως.

Η πρώτη παράγραφος δεν ισχύει για τις αξιολογήσεις της πιστοληπτικής ικανότητας που διανέμονται με την καταβολή συνδρομής.

2. Οι αξιολογήσεις της πιστοληπτικής ικανότητας παρουσιάζονται σύμφωνα με τις απαιτήσεις που ορίζονται στο Παράρτημα I Ενότητα Δ.
3. Σε περίπτωση που ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας εκδίδει αξιολόγηση για διαρθρωμένα χρηματοπιστωτικά μέσα, διασφαλίζει ένα από τα ακόλουθα:

α) οι κατηγορίες αξιολογήσεων της πιστοληπτικής ικανότητας που ενδέχεται να εκδοθούν για τα διαρθρωμένα χρηματοπιστωτικά μέσα διακρίνονται σαφώς από τις κατηγορίες αξιολογήσεων που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την αξιολόγηση άλλων τύπων αξιολογούμενων οντοτήτων ή χρηματοπιστωτικών μέσων,

β) δημοσιεύει έκθεση που παρέχει αναλυτική περιγραφή της μεθοδολογίας αξιολόγησης η οποία χρησιμοποιήθηκε για τον καθορισμό της αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας, καθώς και επεξήγηση των διαφορών σχετικά με τον καθορισμό της αξιολόγησης για οποιονδήποτε άλλο τύπο αξιολογούμενης οντότητας ή χρηματοπιστωτικού μέσου, όπως επίσης και των διαφορών ανάμεσα στα χαρακτηριστικά του κινδύνου πιστοληπτικής ικανότητας που σχετίζονται με ένα διαρθρωμένο χρηματοπιστωτικό μέσο και στους κινδύνους που σχετίζονται με οποιονδήποτε άλλο τύπο αξιολογούμενης οντότητας ή χρηματοπιστωτικού μέσου.

4. Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας κοινοποιεί τις πολιτικές και τις διαδικασίες που εφαρμόζει σχετικά με τις μη ζητηθείσες αξιολογήσεις.
5. Σε περίπτωση που ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας εκδίδει μη ζητηθείσα αξιολόγηση, αναφέρει στην αξιολόγηση ότι η αξιολογούμενη οντότητα ή οι σχετιζόμενοι με αυτήν τρίτοι δεν συμμετέχουν στη διαδικασία αξιολόγησης και ότι ο οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας δεν είχε πρόσβαση στους λογαριασμούς και σε άλλα συναφή εσωτερικά έγγραφα της αξιολογούμενης οντότητας ή των σχετιζόμενων με αυτήν τρίτων.

Οι μη ζητηθείσες αξιολογήσεις της πιστοληπτικής ικανότητας ταυτοποιούνται με την καταχώρησή τους σε ξεχωριστή κατηγορία αξιολογήσεων.

Άρθρο 9

Γενικές και περιοδικές κοινοποιήσεις

1. Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας κοινοποιεί πλήρως και δημοσίως, και ενημερώνει αμέσως, τις πληροφορίες σχετικά με τα θέματα που παρατίθενται στο Παράρτημα I Ενότητα E Μέρος I.
2. Οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας καθιστούν διαθέσιμες, σε μια κεντρική βιβλιοθήκη που δημιουργεί η ΕΡΑΑΚΑ, τις πληροφορίες σχετικά με τα ιστορικά δεδομένα των επιδόσεών τους και σχετικά με παλαιότερες δραστηριότητες αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας. Η εν λόγω βιβλιοθήκη είναι ανοιχτή στο κοινό.
3. Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας καθιστά διαθέσιμες, στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προέλευσης και σε ετήσια βάση τις πληροφορίες σχετικά με τα θέματα που παρατίθενται στο Παράρτημα I Ενότητα E Μέρος II σημείο 2. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προέλευσης δεν κοινοποιούν αυτές τις πληροφορίες.

Άρθρο 10

Έκθεση διαφάνειας

Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας δημοσιεύει ετήσια έκθεση διαφάνειας η οποία περιλαμβάνει τις πληροφορίες σχετικά με τα θέματα που παρατίθενται στο Παράρτημα I Ενότητα E Μέρος III. Ο οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας δημοσιεύει την ετήσια έκθεσή του το αργότερο τρεις μήνες μετά το τέλος κάθε οικονομικού έτους και εξασφαλίζει ότι η έκθεση παραμένει διαθέσιμη στον δικτυακό τόπο του οργανισμού για τουλάχιστον πέντε έτη.

Άρθρο 11

Αμοιβή δημόσιας κοινοποίησης

Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας δεν δύναται να ζητήσει αμοιβή για τις πληροφορίες που παρέχει σύμφωνα με τα άρθρα 7 έως 10.

ΤΙΤΛΟΣ III ΕΠΙΤΗΡΗΣΗ ΤΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΔΙΑΒΑΘΜΙΣΗΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΟΛΗΠΤΙΚΗΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Άρθρο 12

Απαίτηση εγγραφής

1. Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας μπορεί να υποβάλει αίτηση εγγραφής προκειμένου να εξασφαλίσει ότι οι αξιολογήσεις του μπορούν να χρησιμοποιηθούν για κανονιστικούς σκοπούς από τα πιστωτικά ιδρύματα, τις επενδυτικές εταιρείες, τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, τις εταιρείες ασφάλισης και αντασφάλισης, τους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) και τα ιδρύματα επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών που αναφέρονται στο άρθρο 2, εφόσον πρόκειται για νομικό πρόσωπο εγκατεστημένο στην Κοινότητα.
2. Η εγγραφή ισχύει για ολόκληρη την επικράτεια της Κοινότητας, μετά τη δημοσίευση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 3.
3. Ένας εγγεγραμμένος οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας συμμορφώνεται ανά πάσα στιγμή με τους όρους που διέπουν την αρχική εγγραφή.

Οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας κοινοποιούν στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προέλευσης τυχόν ουσιώδεις αλλαγές στους όρους αρχικής εγγραφής.
4. Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προέλευσης εγγράφει τον οργανισμό αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας εφόσον αυτός συμμορφώνεται προς τους όρους για την έκδοση αξιολογήσεων πιστοληπτικής ικανότητας που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό.
5. Οι αρμόδιες αρχές δεν δύνανται να επιβάλουν πρόσθετες απαιτήσεις για την εγγραφή οι οποίες δεν προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 13

Αίτηση εγγραφής

1. Ο οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας υποβάλλει αίτηση εγγραφής στην ΕΡΑΑΚΑ. Η αίτηση περιέχει πληροφορίες σχετικά με τα θέματα που παρατίθενται στο Παράρτημα II.
2. Αίτηση εγγραφής μπορεί να υποβληθεί από όμιλο οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας. Σε αυτή την περίπτωση, τα μέλη του ομίλου εξουσιοδοτούν ένα από τα μέλη του ομίλου να υποβάλλει την αίτηση στην ΕΡΑΑΚΑ εκ μέρους του ομίλου. Ο εξουσιοδοτημένος οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας παρέχει τις πληροφορίες σχετικά με τα θέματα που παρατίθενται στο Παράρτημα II για κάθε μέλος του ομίλου.

3. Εντός 10 ημερών από την παραλαβή της αίτησης, η ΕΡΑΑΚΑ διαβιβάζει την αίτηση στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προέλευσης και ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών για τη διαβίβαση.

Άρθρο 14

Εξέταση της αίτησης από τις αρμόδιες αρχές

1. Εντός 10 ημερών από την παραλαβή της αίτησης εγγραφής, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προέλευσης ελέγχει κατά πόσον η αίτηση είναι πλήρης.

Σε περίπτωση που η αίτηση δεν είναι πλήρης, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προέλευσης ορίζει προθεσμία μέχρι την οποία ο οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας οφείλει να παράσχει τις πρόσθετες πληροφορίες.

2. Αφού παραλάβει μια πλήρη αίτηση, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προέλευσης διαβιβάζει την αίτηση στις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών και στην ΕΡΑΑΚΑ.

3. Σε περίπτωση που μια αίτηση εγγραφής υποβάλλεται από όμιλο οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας, οι αρμόδιες αρχές των αντίστοιχων κρατών μελών προέλευσης συνεργάζονται στενά στη διαδικασία εγγραφής. Επιλέγουν μεταξύ τους ένα μεσολαβητή με βάση τα ακόλουθα κριτήρια:

α) τον τόπο όπου ο όμιλος των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας εκτελεί ή προτίθεται να εκτελεί το μεγαλύτερο μέρος των δραστηριοτήτων αξιολόγησης στην Κοινότητα,

β) τον τόπο όπου ο όμιλος των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας παράγει ή αναμένεται να παράγει το μεγαλύτερο μέρος των εσόδων του ομίλου.

4. Ο μεσολαβητής συντονίζει την εξέταση της αίτησης που υποβάλλει ο όμιλος των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας και διασφαλίζει την ανταλλαγή όλων των πληροφοριών που απαιτούνται για την εξέταση της αίτησης μεταξύ των αρμόδιων αρχών.

5. Σε περίπτωση αίτησης εγγραφής που υποβάλλεται από έναν οργανισμό αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προέλευσης εξετάζει την αίτηση και συντάσσει γνωμοδότηση σχετικά με την έγκριση ή την άρνηση της εγγραφής.

Σε περίπτωση αίτησης εγγραφής που υποβάλλεται από όμιλο οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας, οι αρμόδιες αρχές των αντίστοιχων κρατών μελών προέλευσης εξετάζουν από κοινού την αίτηση εγγραφής και συμφωνούν σχετικά με την έγκριση ή την άρνηση της εγγραφής.

Απόφαση εγγραφής ενός οργανισμού αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας

1. Εντός 40 ημερών από την παραλαβή της πλήρους αίτησης και πριν από την εγγραφή, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προέλευσης κοινοποιεί στην ΕΡΑΑΚΑ σχέδιο αιτιολογημένης απόφασης εγγραφής ή σχέδιο απόφασης άρνησης της εγγραφής. Σε περίπτωση αίτησης εγγραφής που υποβάλλεται από όμιλο οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας, ο μεσολαβητής κοινοποιεί το αποτέλεσμα της από κοινού αξιολόγησης στην ΕΡΑΑΚΑ.

Εντός 15 ημερών από την παραλαβή της εν λόγω κοινοποίησης, η ΕΡΑΑΚΑ εκφράζει τις απόψεις της επί της αίτησης. Η ΕΡΑΑΚΑ μπορεί να ζητήσει από την αρμόδια αρχή του αντίστοιχου κράτους μέλους προέλευσης να επανεξετάσει το σχέδιο απόφασης εγγραφής σε περίπτωση που θεωρεί ότι δεν πληρούνται οι απαραίτητες προϋποθέσεις εγγραφής όπως αυτές ορίζονται στον Τίτλο ΙΙ, ή να επανεξετάσει το σχέδιο απόφασης άρνησης της εγγραφής σε περίπτωση που θεωρεί ότι πληρούνται οι απαραίτητες προϋποθέσεις εγγραφής όπως αυτές ορίζονται στον παρόντα κανονισμό.

2. Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προέλευσης λαμβάνει απόφαση εντός 15 ημερών μετά την παραλαβή της γνωμοδότησης της ΕΡΑΑΚΑ. Σε περίπτωση που η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προέλευσης έχει διαφορετική γνώμη από την ΕΡΑΑΚΑ, αιτιολογεί την απόφασή της. Σε περίπτωση που δεν υποβληθεί σχετική γνωμοδότηση, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προέλευσης λαμβάνει απόφαση εντός 30 ημερών μετά την κοινοποίηση του σχεδίου απόφασης εγγραφής στην ΕΡΑΑΚΑ, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1. Στην περίπτωση ομίλου οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας, η αρμόδια αρχή κάθε κράτους μέλους προέλευσης λαμβάνει απόφαση με βάση το αποτέλεσμα της από κοινού αξιολόγησης που αναφέρεται στο άρθρο 14 παράγραφος 5.

Εντός 10 ημερών μετά την έγκριση ή απόρριψη της απόφασης εγγραφής ενημερώνονται οι εμπλεκόμενοι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας κατά πόσον πραγματοποιήθηκε ή όχι η εγγραφή τους. Σε περίπτωση που η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προέλευσης αρνηθεί την εγγραφή του οργανισμού αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας, αιτιολογεί την αρνητική απόφασή της στον εν λόγω οργανισμό.

3. Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προέλευσης ενημερώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, την ΕΡΑΑΚΑ και τις λοιπές αρμόδιες αρχές για την πραγματοποίηση της εγγραφής.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δημοσιεύει στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης έναν ενημερωμένο κατάλογο των οργανισμών αξιολόγησης πιστοληπτικής ικανότητας που εγγράφηκαν σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, εντός 30 ημερών από τη σχετική κοινοποίηση από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προέλευσης.

Άρθρο 16

Τέλη εγγραφής

Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προέλευσης δύναται να ζητήσει από τον οργανισμό αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας καταβολή τελών για την εγγραφή. Τα τέλη εγγραφής είναι ανάλογα του κόστους των σχετικών διαδικασιών στο εν λόγω κράτος μέλος.

Άρθρο 17

Απόσυρση εγγραφής

1. Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προέλευσης αποσύρει την εγγραφή ενός οργανισμού αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας σε περίπτωση που ο οργανισμός:
 - α) αρνείται ρητά την εγγραφή ή δεν έχει παράσχει καμία αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητας κατά τους προηγούμενους έξι μήνες,
 - β) πέτυχε την εγγραφή με ψευδείς δηλώσεις ή με άλλο παράτυπο μέσο,
 - γ) δεν πληροί πλέον τις προϋποθέσεις με βάση τις οποίες έγινε δεκτή η εγγραφή του,
 - δ) παραβίασε τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού που διέπουν τις συνθήκες λειτουργίας των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας.
2. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προέλευσης των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας που ανήκουν σε όμιλο συνεργάζονται στενά μεταξύ τους. Διενεργούν από κοινού αξιολόγηση που συντονίζεται από τον μεσολαβητή. Καταλήγουν σε συμφωνία σχετικά με την αναγκαιότητα απόσυρσης της εγγραφής. Η αρμόδια αρχή κάθε κράτους μέλους προέλευσης λαμβάνει απόφαση με βάση την εν λόγω συμφωνία.
3. Η ΕΡΑΑΚΑ ή μια αρμόδια αρχή άλλου κράτους μέλους στο οποίο χρησιμοποιούνται οι αξιολογήσεις που εξέδωσε ο εμπλεκόμενος οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας, δύναται να ζητήσει από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προέλευσης να εξετάσει κατά πόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις για την απόσυρση της εγγραφής. Σε περίπτωση που η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προέλευσης αποφασίσει να μην αποσύρει την εγγραφή του οργανισμού αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας, αιτιολογεί την απόφασή της.
4. Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προέλευσης ενημερώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, την ΕΡΑΑΚΑ και τις λοιπές αρμόδιες αρχές για την απόσυρση της εγγραφής, η οποία τίθεται σε άμεση ισχύ σε όλη την Κοινότητα.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δημοσιεύει στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ενημερωμένο κατάλογο με τους οργανισμούς αξιολόγησης της

πιστοληπτικής ικανότητας των οποίων η εγγραφή έχει αποσυρθεί, εντός 30 ημερών από τη σχετική κοινοποίηση από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προέλευσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΕΡΑΑΚΑ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΕΣ ΑΡΧΕΣ

Άρθρο 18

Ευρωπαϊκή επιτροπή ρυθμιστικών αρχών των αγορών κινητών αξιών

1. Η ΕΡΑΑΚΑ παρέχει συμβουλές στις αρμόδιες αρχές στις περιπτώσεις που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό. Οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν υπόψη τις συγκεκριμένες συμβουλές πριν λάβουν οποιαδήποτε οριστική απόφαση δυνάμει του παρόντος κανονισμού.
2. Μέχρι το *[εντός ενός έτους από την έναρξη ισχύος του παρόντος Κανονισμού]* η ΕΡΑΑΚΑ πρέπει να εκδώσει κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με:
 - α) τη διαδικασία εγγραφής και τις ρυθμίσεις συντονισμού μεταξύ των αρμόδιων αρχών και την ΕΡΑΑΚΑ,
 - β) τις πρακτικές επιβολής που εφαρμόζουν και τις δραστηριότητες που εκτελούν οι αρμόδιες αρχές,
 - γ) τα κοινά πρότυπα παρουσίασης των πληροφοριών που κοινοποιούν οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2 και το Παράρτημα I, Ενότητα E, Μέρος II σημείο 1.
3. Η ΕΡΑΑΚΑ θα δημοσιεύει μέχρι το *[εντός ενός έτους από την έναρξη ισχύος του παρόντος Κανονισμού]* και κάθε επόμενο έτος έκθεση με θέμα την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
4. Η ΕΡΑΑΚΑ συνεργάζεται, όπου κρίνεται σκόπιμο, με την Επιτροπή Ευρωπαϊκών Τραπεζικών Εποπτικών Φορέων που συστάθηκε σύμφωνα με την απόφαση 2004/5/ΕΚ της Επιτροπής⁴⁰ και με την επιτροπή ευρωπαϊκών εποπτικών αρχών ασφαλίσεων και επαγγελματικών συντάξεων που συστάθηκε σύμφωνα με την απόφαση 2004/6/ΕΚ της Επιτροπής⁴¹.

Άρθρο 19

Αρμόδιες αρχές

1. Κάθε κράτος μέλος ορίζει μια αρμόδια αρχή για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού.

⁴⁰ ΕΕ L 3 της 7.1.2004, σ. 28.

⁴¹ ΕΕ L 3 της 7.1.2004, σ. 30.

2. Οι αρμόδιες αρχές διαθέτουν επαρκή στελέχωση προκειμένου να είναι σε θέση να εφαρμόσουν τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 20

Αρμοδιότητες των αρμόδιων αρχών

1. Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών δεν επεμβαίνουν στο περιεχόμενο των αξιολογήσεων της πιστοληπτικής ικανότητας.
2. Για την εκτέλεση των καθηκόντων τους, οι αρμόδιες αρχές διαθέτουν όλες τις αρμοδιότητες εποπτείας και έρευνας που απαιτούνται για την άσκηση των λειτουργιών τους. Ασκούν τις αρμοδιότητές τους:
 - α) άμεσα,
 - β) σε συνεργασία με άλλες αρχές ή
 - γ) προσφεύγοντας στις αρμόδιες δικαστικές αρχές.
3. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών έχουν τις ακόλουθες αρμοδιότητες:
 - α) έχουν πρόσβαση σε οποιοδήποτε έγγραφο οποιασδήποτε μορφής και στην παραλαβή του εγγράφου ή αντιγράφου αυτού,
 - β) ζητούν πληροφορίες από οποιοδήποτε πρόσωπο και, εάν απαιτείται, καλούν και θέτουν ερωτήματα σε κάποιο πρόσωπο προκειμένου να αποκτήσουν πληροφορίες,
 - γ) διενεργούν επιτόπου επιθεωρήσεις με ή χωρίς προειδοποίηση,
 - δ) ζητούν αρχεία τηλεφωνικών κλήσεων και διαβίβασης δεδομένων.

Άρθρο 21

Μέτρα εποπτείας

1. Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προέλευσης δύναται να λαμβάνει τα ακόλουθα μέτρα με σκοπό να:
 - α) να αποσύρει την εγγραφή σύμφωνα με το άρθρο 17,
 - β) να επιβάλλει προσωρινή απαγόρευση της έκδοσης αξιολογήσεων πιστοληπτικής ικανότητας με ισχύ σε ολόκληρη την Κοινότητα,
 - γ) να επιβάλλει την αναστολή της χρήσης των αξιολογήσεων πιστοληπτικής ικανότητας με ισχύ σε ολόκληρη της Κοινότητα,
 - δ) να διασφαλίσει ότι οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας συνεχίζουν να συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις της νομοθεσίας,

ε) να εκδώσει ανακοινώσεις όταν ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας παραβιάζει τις υποχρεώσεις που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό,

στ) να παραπέμψει θέματα ποινικής δίωξης στις αρμόδιες δικαστικές αρχές.

2. Οι αρμόδιες αρχές δεν χρησιμοποιούν τις αρμοδιότητες που προβλέπονται στην παράγραφο 1 και στο άρθρο 22 προτού κοινοποιήσουν σχέδιο αιτιολογημένης απόφασης στην ΕΡΑΑΚΑ. Η ΕΡΑΑΚΑ εκφράζει τις απόψεις της επί του σχεδίου απόφασης εντός 15 ημερών από την παραλαβή της εν λόγω κοινοποίησης.

Η πρώτη παράγραφος δεν ισχύει σε επείγουσες περιπτώσεις, ιδιαίτερα όταν πρόκειται για κατάσταση που διακυβεύει την εύρυθμη λειτουργία των χρηματοπιστωτικών αγορών. Σε αυτή την περίπτωση, η αρμόδια αρχή ενημερώνει άμεσα την ΕΡΑΑΚΑ για την απόφασή της.

Άρθρο 22

Ενέργειες από άλλες αρμόδιες αρχές εκτός από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προέλευσης

Σε περίπτωση που η αρμόδια αρχή ενός κράτους μέλους έχει λόγους να πιστεύει ότι οι ενέργειες ενός εγγεγραμμένου οργανισμού αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας που δραστηριοποιείται στην επικράτειά του παραβιάζουν τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τον παρόντα κανονισμό, ενημερώνει την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προέλευσης.

Εάν, μετά από συζητήσεις μεταξύ των εμπλεκόμενων αρμόδιων αρχών, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προέλευσης αρνείται να ενεργήσει ή δεν είναι σε θέση να λάβει αποτελεσματικά μέτρα ή εάν τα μέτρα που λαμβάνονται από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προέλευσης αποδειχθούν ανεπαρκή για την προστασία των συμφερόντων των επενδυτών του αντίστοιχου κράτους μέλους ή την εύρυθμη λειτουργία των αγορών, η αρμόδια αρχή του εν λόγω κράτους μέλους, αφού ενημερώσει την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προέλευσης, δύναται να λάβει όλα τα κατάλληλα μέτρα εκτός από τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 21 παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και γ). Πριν από τη λήψη τέτοιων μέτρων ζητείται η συμβουλή της ΕΡΑΑΚΑ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΑΡΜΟΔΙΩΝ ΑΡΧΩΝ

Άρθρο 23

Υποχρέωση συνεργασίας

Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών συνεργάζονται όπου απαιτείται για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων όπου η υπό εξέταση συμπεριφορά δεν συνιστά παραβίαση κανενός ισχύοντος κανονισμού στο εμπλεκόμενο κράτος μέλος.

Άρθρο 24

Συνεργασία σε περίπτωση αιτήματος επιτόπου επιθεωρήσεων ή ερευνών

1. Η αρμόδια αρχή ενός κράτους μέλους μπορεί να ζητήσει τη συνδρομή της αρμόδιας αρχής κάποιου άλλου κράτους μέλους σχετικά με επιτόπου επιθεωρήσεις ή έρευνες.

Η αρμόδια αρχή ενημερώνει την ΕΡΑΑΚΑ για οποιοδήποτε αίτημα, όπως αυτά που αναφέρονται στην πρώτη παράγραφο. Σε περίπτωση έρευνας ή επιθεώρησης με διασυννοριακό αντίκτυπο, η ΕΡΑΑΚΑ δύναται να αναλάβει το συντονισμό της έρευνας ή της επιθεώρησης.
2. Σε περίπτωση που μια αρμόδια αρχή λαμβάνει αίτημα από αρμόδια αρχή κάποιου άλλου κράτους μέλους για τη διενέργεια επιτόπου επιθεώρησης ή έρευνας, προβαίνει σε μία από τις ακόλουθες ενέργειες:
 - α) διενεργεί η ίδια την επιτόπου επιθεώρηση ή έρευνα,
 - β) επιτρέπει στην αρμόδια αρχή που υπέβαλε το αίτημα να συμμετάσχει σε επιτόπου επιθεώρηση ή έρευνα,
 - γ) επιτρέπει στην αρμόδια αρχή που υπέβαλε το αίτημα να διενεργήσει η ίδια την επιτόπου επιθεώρηση ή έρευνα,
 - δ) ορίζει επιθεωρητές ή εμπειρογνώμονες για να διενεργήσουν την επιτόπου επιθεώρηση ή έρευνα,
 - ε) επιμερίζεται συγκεκριμένα καθήκοντα σχετικά με τις δραστηριότητες εποπτείας με τις άλλες αρμόδιες αρχές.

Άρθρο 25

Συνεργασία αρμόδιων αρχών σε περίπτωση ομίλου οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας

1. Στην περίπτωση ομίλου οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας που αναφέρεται στο άρθρο 14 παράγραφος 3, οι αρμόδιες αρχές των εμπλεκόμενων κρατών μελών προέλευσης συμβουλευόνται η μία την άλλη προτού λάβουν μέτρα σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.
2. Ο μεσολαβητής που αναφέρεται στο άρθρο 14 παράγραφος 3 διοργανώνει και συντονίζει τις δράσεις των αρμόδιων αρχών των εμπλεκόμενων κρατών μελών προέλευσης.
3. Ο μεσολαβητής και οι αρμόδιες αρχές των εμπλεκόμενων κρατών μελών θεσπίζουν ρυθμίσεις συντονισμού όσον αφορά τα εξής:
 - α) τις πληροφορίες που θα ανταλλάσσονται μεταξύ των αρμόδιων αρχών,
 - β) τις περιπτώσεις στις οποίες οι αρμόδιες αρχές οφείλουν να συμβουλευόνται η μία την άλλη,

- γ) τις περιπτώσεις στις οποίες οι αρμόδιες αρχές εκχωρούν εποπτικά καθήκοντα σύμφωνα με το άρθρο 24.

Άρθρο 26

Εκχώρηση καθηκόντων μεταξύ αρμόδιων αρχών

Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προέλευσης δύναται να εκχωρήσει οποιοδήποτε από τα καθήκοντά της στην αρμόδια αρχή ενός άλλου κράτους, εφόσον η τελευταία συμφωνεί με αυτή την ανάθεση. Η εκχώρηση καθηκόντων δεν αποσκοπεί στην ανάληψη της ευθύνης από την αρμόδια αρχή στην οποία ανατίθενται τα καθήκοντα.

Άρθρο 27

Διαμεσολάβηση

1. Η ΕΡΑΑΚΑ θεσπίζει μηχανισμό διαμεσολάβησης για να συμβάλλει στην ανεύρεση κοινής βάσης μεταξύ των εμπλεκόμενων αρμόδιων αρχών.
2. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών σχετικά με αξιολόγηση ή δράση στα πλαίσια του παρόντος κανονισμού, οι αρμόδιες αρχές παραπέμπουν το ζήτημα στην ΕΡΑΑΚΑ για διαμεσολάβηση. Οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν υπόψη τη γνώμη της ΕΡΑΑΚΑ.

Άρθρο 28

Επαγγελματικό απόρρητο

1. Η υποχρέωση επαγγελματικού απορρήτου ισχύει για όλα τα πρόσωπα που εργάζονται ή εργάστηκαν για την αρμόδια αρχή ή για οποιαδήποτε αρχή ή πρόσωπο στο οποίο η αρμόδια αρχή έχει εκχωρήσει καθήκοντα, συμπεριλαμβανομένων των επιθεωρητών και των εμπειρογνομόνων που προσλαμβάνονται από την αρμόδια αρχή. Οι πληροφορίες που καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο δεν δύνανται να κοινοποιούνται σε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο ή αρχή εκτός εάν η εν λόγω κοινοποίηση απαιτείται στο πλαίσιο νομικών διαδικασιών.
2. Όλες οι πληροφορίες που ανταλλάσσονται μεταξύ των αρμόδιων αρχών σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό θεωρούνται εμπιστευτικές, εκτός εάν η αρμόδια αρχή δηλώνει κατά την εν λόγω επικοινωνία ότι οι πληροφορίες αυτές δύνανται να κοινοποιούνται ή εάν η εν λόγω κοινοποίηση απαιτείται για λόγους νομικών διαδικασιών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΡΙΤΕΣ ΧΩΡΕΣ

Άρθρο 29

Συμφωνία για την ανταλλαγή πληροφοριών

Οι αρμόδιες αρχές δύνανται να συνάψουν συμφωνίες συνεργασίας για την ανταλλαγή πληροφοριών με τις αρμόδιες αρχές τρίτων χωρών μόνο εάν οι πληροφορίες που κοινοποιούνται υπόκεινται σε εγγυήσεις επαγγελματικού απορρήτου ισοδύναμες τουλάχιστον με αυτές που ορίζονται στο άρθρο 28. Η εν λόγω ανταλλαγή πληροφοριών πρέπει να αποσκοπεί στην εκτέλεση των καθηκόντων των εν λόγω αρμόδιων αρχών.

Όσον αφορά τη διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε τρίτη χώρα, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν την οδηγία 95/46/EΚ.

Άρθρο 30

Κοινοποίηση πληροφοριών

Η αρμόδια αρχή ενός κράτους μέλους δύναται να κοινοποιεί τις πληροφορίες που λαμβάνει από αρμόδια αρχή άλλου κράτους μέλους ή από τις αρμόδιες αρχές τρίτων χωρών, αν η αρμόδια αρχή του εμπλεκόμενου κράτους μέλους διαθέτει ρητή συμφωνία της αρμόδιας αρχής που έχει διαβιβάσει τις πληροφορίες και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, εάν οι πληροφορίες κοινοποιούνται αποκλειστικά και μόνο για τους σκοπούς για τους οποίους η εν λόγω αρμόδια αρχή έδωσε τη σύμφωνη γνώμη της.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΚΥΡΩΣΕΙΣ, ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ, ΕΚΘΕΣΕΙΣ, ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Κυρώσεις, διαδικασία επιτροπής και εκθέσεις

Άρθρο 31

Κυρώσεις

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τους κανόνες σχετικά με τις κυρώσεις που ισχύουν σε περιπτώσεις παραβίασης των διατάξεων του παρόντος κανονισμού και λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για να διασφαλίσουν την υλοποίησή τους. Οι κυρώσεις καλύπτουν τουλάχιστον τις περιπτώσεις σοβαρών επαγγελματικών παραπτώματων και έλλειψης δέουσας επιμέλειας. Οι προβλεπόμενες κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή το αργότερο στις [έξι μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού] και την ενημερώνουν αμελλητί σε περίπτωση τυχόν μεταγενέστερης τροποποίησης που τις επηρεάζει.

Άρθρο 32

Τροποποιήσεις παραρτημάτων

Η Επιτροπή δύναται να τροποποιήσει τα παραρτήματα προκειμένου να λάβει υπόψη τις εξελίξεις στις χρηματοπιστωτικές αγορές, ιδιαίτερα σε σχέση με τα νέα χρηματοπιστωτικά μέσα και με τη σύγκλιση των πρακτικών εποπτείας.

Τα εν λόγω μέτρα τα οποία αποβλέπουν στην τροποποίηση μη θεμελιωδών διατάξεων του παρόντος κανονισμού θεσπίζονται σύμφωνα με τη ρυθμιστική διαδικασία με έλεγχο που αναφέρεται στο άρθρο 33 παράγραφος 2.

Άρθρο 33

Διαδικασία της επιτροπής

1. Την Επιτροπή συνδράμει η ευρωπαϊκή επιτροπή κινητών αξιών που συστάθηκε με την απόφαση 2001/528/EK της Επιτροπής⁴².
2. Σε περίπτωση που γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, ισχύουν το άρθρο 5α παράγραφος 1 έως 4 και το άρθρο 7 της απόφασης 1999/468/EK, όσον αφορά τις διατάξεις του άρθρου 8 αυτής.

Άρθρο 34

Εκθέσεις

Μέχρι το [τρία έτη μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού], η Επιτροπή διενεργεί αξιολόγηση της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, συμπεριλαμβανομένης μιας αξιολόγησης της εμπιστοσύνης στις αξιολογήσεις της πιστοληπτικής ικανότητας στην Κοινότητα και της καταλληλότητας της αμοιβής του οργανισμού αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας από την αξιολογούμενη οντότητα (μοντέλο «ο εκδότης πληρώνει»), και υποβάλλει σχετική έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

⁴² ΕΕ L 191 της 13.7.2001, σ. 45.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Μεταβατικές και τελικές διατάξεις

Άρθρο 35

Μεταβατική διάταξη

Οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας που δραστηριοποιούνται στην Κοινότητα πριν από τις [ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού] λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα με σκοπό τη συμμόρφωση προς τον παρόντα κανονισμό και υποβάλλουν αίτηση εγγραφής μέχρι τις [έξι μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού].

Οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας που αναφέρονται στην πρώτη παράγραφο παύουν να εκδίδουν αξιολογήσεις πιστοληπτικής ικανότητας σε περίπτωση άρνησης της εγγραφής τους.

Άρθρο 36

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από τις [εισαγωγή ακριβούς ημερομηνίας, έξι μήνες μετά την έναρξη ισχύος].

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός στο σύνολό του και εφαρμόζεται απευθείας σε όλα τα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΦΥΓΗ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗΣ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Ενότητα Α

Οργανωτικές απαιτήσεις

1. Ο οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας διαθέτει ένα διοικητικό ή εποπτικό συμβούλιο με την ευθύνη διασφάλισης:
 - α) της ανεξαρτησίας της διαδικασίας αξιολόγησης,
 - β) του ορθού εντοπισμού, διαχείρισης και κοινοποίησης των συγκρούσεων συμφερόντων,
 - γ) της συμμόρφωσης του οργανισμού αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας προς τις υπόλοιπες απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού.
2. Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας είναι οργανωμένος κατά τέτοιο τρόπο που το επιχειρηματικό συμφέρον της επιχείρησης δεν μειώνει την ανεξαρτησία και την ακρίβεια της διαδικασίας αξιολόγησης.

Η ανώτερη διοίκηση, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 9 της οδηγίας 2006/73/ΕΚ της Επιτροπής⁴³ ενός οργανισμού αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας πρέπει να έχει καλή φήμη και επαρκείς ικανότητες και εμπειρία, και να εξασφαλίζει τη χρηστή και συνετή διαχείριση του οργανισμού αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας.

Το διοικητικό ή εποπτικό συμβούλιο ενός οργανισμού αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας περιλαμβάνει τουλάχιστον τρία μη εκτελεστικά μέλη που είναι ανεξάρτητα. Η αμοιβή των ανεξάρτητων μελών του διοικητικού ή εποπτικού συμβουλίου δεν εξαρτάται από την επιχειρηματική απόδοση του οργανισμού αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας και ορίζεται έτσι ώστε να εξασφαλίζει την ανεξαρτησία της κρίσης τους. Η θητεία των ανεξάρτητων μελών του διοικητικού ή εποπτικού συμβουλίου είναι προκαθορισμένης διάρκειας, δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη και δεν δύναται να ανανεωθεί. Η καθαίρεση των ανεξάρτητων μελών του διοικητικού ή εποπτικού συμβουλίου λαμβάνει χώρα μόνο σε περίπτωση επαγγελματικού παραπτώματος ή ανεπαρκούς επαγγελματικής απόδοσης.

Η πλειονότητα των μελών του διοικητικού ή εποπτικού συμβουλίου, περιλαμβανομένων όλων των ανεξάρτητων μελών, πρέπει να διαθέτει επαρκή εμπειρία στις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες. Τουλάχιστον ένα ανεξάρτητο μέλος του εν λόγω συμβουλίου πρέπει να διαθέτει σε βάθος γνώση και εμπειρία υψηλού επιπέδου των διαρθρωμένων πιστοληπτικών αγορών και αγορών τιτλοποίησης.

Εκτός από τη συλλογική ευθύνη του συμβουλίου, τα ανεξάρτητα μέλη του διοικητικού ή εποπτικού συμβουλίου έχουν το ιδιαίτερο καθήκον να παρακολουθούν την ανάπτυξη της πολιτικής αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας, την

⁴³ ΕΕ L 241 της 2.9.2006, σ. 26.

αποτελεσματικότητα του εσωτερικού συστήματος ποιοτικού ελέγχου του οργανισμού αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας στη διαδικασία αξιολόγησης προκειμένου να διασφαλίζεται η απουσία σύγκρουσης συμφερόντων καθώς και οι διαδικασίες συμμόρφωσης και διαχείρισης, συμπεριλαμβανομένης της αποτελεσματικότητας της λειτουργίας επανεξέτασης, όπως περιγράφεται στο σημείο 7 της ενότητας. Οι γνωμοδοτήσεις των ανεξάρτητων διευθυντών σχετικά με τα θέματα αυτά παρουσιάζονται κατά περιόδους στο συμβούλιο και τίθενται στη διάθεση της αρμόδιας αρχής, μετά από σχετικό αίτημα της τελευταίας.

3. Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας θεσπίζει πολιτικές και διαδικασίες που διασφαλίζουν τη συμμόρφωση προς τον παρόντα κανονισμό.
4. Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας διαθέτει ορθές διοικητικές και λογιστικές διαδικασίες, μηχανισμούς εσωτερικού ελέγχου, αποτελεσματικές διαδικασίες αξιολόγησης κινδύνων, καθώς και αποτελεσματικές λειτουργίες ελέγχου και μέτρων προστασίας των συστημάτων επεξεργασίας πληροφοριών.
5. Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας θεσπίζει οργανωτικές και διοικητικές λειτουργίες για τον εντοπισμό και τη διαχείριση των συγκρούσεων συμφερόντων που αναφέρονται στο σημείο 1 της ενότητας Β. Τηρεί αρχείο όλων των σοβαρών απειλών κατά της ανεξαρτησίας τόσο του ίδιου όσο και των εργαζομένων του που συμμετέχουν στη διαδικασία αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας, καθώς και των μέτρων προστασίας που εφαρμόζονται για τον περιορισμό των εν λόγω απειλών.
6. Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας χρησιμοποιεί κατάλληλα συστήματα για να διασφαλίζει τη συνέχεια και την κανονικότητα στην εκτέλεση των δραστηριοτήτων αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας.
7. Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας θεσπίζει λειτουργία επανεξέτασης στο πλαίσιο της οποίας θα διεξάγεται περιοδική επανεξέταση των μεθοδολογιών, των μοντέλων όπως και των σημαντικών αλλαγών στις μεθοδολογίες και στα μοντέλα που χρησιμοποιεί, καθώς και της καταλληλότητας των εν λόγω μεθοδολογιών και μοντέλων για την αξιολόγηση νέων χρηματοπιστωτικών μέσων.

Αυτή η λειτουργία επανεξέτασης πρέπει να είναι ανεξάρτητη από τις επιχειρηματικές λειτουργίες που αφορούν τις δραστηριότητες αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας και τα στελέχη που την αναλαμβάνουν πρέπει να αναφέρονται στα μέλη του διοικητικού ή εποπτικού συμβουλίου που προσδιορίζονται στο σημείο 2 της παρούσας ενότητας.

8. Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας παρακολουθεί και αξιολογεί την επάρκεια και αποτελεσματικότητα των συστημάτων του, των εσωτερικών μηχανισμών ελέγχου και των λειτουργιών που θεσπίζονται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, λαμβάνει δε τα κατάλληλα μέτρα για να αντιμετωπίσει τυχόν ατέλειες.

Ενότητα Β

Λειτουργικές απαιτήσεις

1. Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας εντοπίζει και εξαλείφει ή, εάν συντρέχει περίπτωση, διαχειρίζεται και κοινοποιεί τυχόν υπάρχουσες ή ενδεχόμενες συγκρούσεις συμφερόντων που μπορεί να επηρεάσουν τις αναλύσεις και την κρίση των αναλυτών του οι οποίοι συμμετέχουν στον καθορισμό μιας αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας και των ατόμων που εγκρίνουν τις αξιολογήσεις.
2. Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας κοινοποιεί δημοσίως τα ονόματα των αξιολογούμενων οντοτήτων ή των σχετιζόμενων με αυτές τρίτων από τους οποίους εισπράττει περισσότερο από το 5% των ετήσιων εσόδων του.
3. Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας δεν εκδίδει αξιολόγηση ή αποσύρει μια υπάρχουσα αξιολόγηση στις ακόλουθες περιπτώσεις:
 - α) ο οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας, ο αναλυτής που συμμετείχε στις εργασίες αξιολόγησης ή το άτομο που εγκρίνει τις αξιολογήσεις, κατέχει άμεσα ή έμμεσα χρηματοπιστωτικά μέσα της αξιολογούμενης οντότητας ή οποιωνδήποτε σχετιζόμενων με αυτήν τρίτων, ή έχει κάποιο άλλο άμεσο ή έμμεσο ιδιοκτησιακό συμφέρον στην εν λόγω οντότητα ή τρίτους,
 - β) η αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητας εκδίδεται για μια αξιολογούμενη οντότητα ή οποιουσδήποτε σχετιζόμενους με αυτήν τρίτους που συνδέονται με τον οργανισμό αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας μέσω ελέγχου, άμεσα ή έμμεσα.
 - γ) αναλυτής που συμμετείχε στις εργασίες αξιολόγησης ή το άτομο που εγκρίνει τις αξιολογήσεις είναι μέλος των διοικητικών, διαχειριστικών ή εποπτικών φορέων της αξιολογούμενης οντότητας ή οποιωνδήποτε σχετιζόμενων με αυτήν τρίτων.
4. Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας δεν παρέχει συμβουλευτικές υπηρεσίες στην αξιολογούμενη οντότητα ή σε οποιουσδήποτε σχετιζόμενους με αυτήν τρίτους σχετικά με την εταιρική ή νομική δομή, το ενεργητικό, το παθητικό ή τις δραστηριότητες της αξιολογούμενης οντότητας ή οποιωνδήποτε σχετιζόμενων με αυτήν τρίτων.

Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας μπορεί να παρέχει άλλες υπηρεσίες εκτός της έκδοσης των αξιολογήσεων, εφεξής καλούμενες «συναφείς υπηρεσίες». Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας καθορίζει ποιες θεωρεί συναφείς υπηρεσίες. Διασφαλίζει ότι η παροχή των συναφών υπηρεσιών δεν δημιουργεί σύγκρουση συμφερόντων με τις δραστηριότητές του που αφορούν τις αξιολογήσεις της πιστοληπτικής ικανότητας.
5. Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας διασφαλίζει ότι οι αναλυτές του δεν υποβάλλουν προτάσεις ή συστάσεις, επίσημα ή ανεπίσημα, σχετικά με τον σχεδιασμό των διαρθρωμένων χρηματοπιστωτικών μέσων για τα

οποία ο οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας αναμένεται να εκδώσει αξιολόγηση.

6. Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας σχεδιάζει τους διαύλους επικοινωνίας και υποβολής εκθέσεων έτσι ώστε να διασφαλίζει την ανεξαρτησία των αναλυτών και των ατόμων που εγκρίνουν τις αξιολογήσεις από τα υπόλοιπα τμήματα του οργανισμού αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας τα οποία εκπροσωπούν τα εμπορικά συμφέροντα του οργανισμού της πιστοληπτικής ικανότητας.
7. Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας τηρεί αρχεία και ιστορικό ελέγχων όλων των δραστηριοτήτων του, όπως αρχεία των συμφωνιών μεταξύ του οργανισμού αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας και της αξιολογούμενης οντότητας ή οποιωνδήποτε σχετιζόμενων με αυτήν τρίτων, και όλα τα σημαντικά στοιχεία επικοινωνίας με την αξιολογούμενη οντότητα και με τους σχετιζόμενους με αυτήν τρίτους, καθώς και αρχεία που αφορούν τις υποχρεώσεις που παρατίθενται στα άρθρα 5, 6 και 7.
8. Τα αρχεία και το ιστορικό ελέγχων που αναφέρονται στο σημείο 7 φυλάσσονται στους χώρους όπου εδρεύει ο οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας για τουλάχιστον πέντε έτη και τίθενται στη διάθεση των αρμόδιων αρχών των εμπλεκόμενων κρατών μελών, μετά από σχετικό αίτημα.

Σε περίπτωση απόσυρσης της εγγραφής του οργανισμού αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας, τα αρχεία φυλάσσονται για τουλάχιστον τρία έτη.

9. Τα αρχεία που περιγράφουν τα αντίστοιχα δικαιώματα και υποχρεώσεις του οργανισμού αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας και της αξιολογούμενης οντότητας ή των σχετιζόμενων με αυτήν τρίτων στο πλαίσιο συμφωνίας παροχής υπηρεσιών, φυλάσσονται τουλάχιστον όσο διαρκεί η σχέση με την εν λόγω αξιολογούμενη οντότητα ή με τους σχετιζόμενους με αυτήν τρίτους.

Ενότητα Γ

Κανονισμός προσωπικού

1. Οι αναλυτές των αξιολογήσεων της πιστοληπτικής ικανότητας και οι λοιποί εργαζόμενοι που εμπλέκονται άμεσα στη διαδικασία αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας, καθώς και τα άτομα που σχετίζονται στενά με όλους τους παραπάνω και τα οποία απαριθμούνται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως δ) της οδηγίας 2004/72/ΕΚ της Επιτροπής⁴⁴, δεν αγοράζουν ούτε πωλούν ούτε εμπλέκονται σε συναλλαγές σχετικά με οποιοδήποτε χρηματοπιστωτικό μέσο το οποίο εκδίδει, εγγυάται, ή κατ' άλλον τρόπο προωθεί οποιαδήποτε αξιολογούμενη οντότητα στο πλαίσιο της κύριας αναλυτικής αρμοδιότητας του αναλυτή, με εξαίρεση τα μερίδια σε προγράμματα διαφοροποιημένων συλλογικών επενδύσεων.
2. Κανένας εργαζόμενος δεν συμμετέχει ούτε επηρεάζει κατ' άλλον τρόπο τον καθορισμό μιας αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας οποιασδήποτε συγκεκριμένης αξιολογούμενης οντότητας, εάν ο εν λόγω εργαζόμενος ή τα άτομα

⁴⁴ ΕΕ L 162 της 30.4.2004, σ. 70.

που σχετίζονται στενά με αυτόν, όπως αυτά απαριθμούνται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως δ) της οδηγίας 2004/72/EK, τα οποία:

- α) κατέχουν χρηματοπιστωτικά μέσα της αξιολογούμενης οντότητας, με εξαίρεση τα μερίδια σε προγράμματα διαφοροποιημένων συλλογικών επενδύσεων,
 - β) κατέχουν χρηματοπιστωτικά μέσα οποιασδήποτε οντότητας που σχετίζεται με την αξιολογούμενη οντότητα, η κατοχή των οποίων μπορεί να δημιουργήσει ή να θεωρηθεί γενικά ότι δημιουργεί σύγκρουση συμφερόντων, με εξαίρεση τα μερίδια σε προγράμματα διαφοροποιημένων συλλογικών επενδύσεων,
 - γ) είχαν πρόσφατη εργασιακή ή άλλη επαγγελματική σχέση ή οποιαδήποτε άλλη σχέση με την αξιολογούμενη οντότητα που μπορεί να δημιουργήσει ή να θεωρηθεί γενικά ότι δημιουργεί σύγκρουση συμφερόντων.
3. Οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας διασφαλίζουν ότι οι εργαζόμενοί τους που εμπλέκονται άμεσα στη διαδικασία αξιολόγησης:
- α) λαμβάνουν όλα τα εύλογα μέτρα για την προστασία των περιουσιακών στοιχείων και των αρχείων του οργανισμού αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας από απάτη, κλοπή ή κατάχρηση που έχουν στην κατοχή τους.
 - β) δεν κοινοποιούν καμία πληροφορία σχετικά με τις αξιολογήσεις ή τις πιθανές μελλοντικές αξιολογήσεις του οργανισμού αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας, με εξαίρεση εκείνες που έχουν αποδέκτη την αξιολογούμενη οντότητα ή τους σχετιζόμενους με αυτήν τρίτους,
 - γ) δεν ανταλλάσσουν πληροφορίες οι οποίες έχουν κοινοποιηθεί εμπιστευτικά στον οργανισμό αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας με συναδέλφους τους ή οποιοδήποτε άτομο συνδέεται με τον οργανισμό μέσω ελέγχου, άμεσα ή έμμεσα.
 - δ) δεν χρησιμοποιούν ούτε ανταλλάσσουν απόρρητες πληροφορίες με σκοπό τις συναλλαγές με χρηματοπιστωτικά μέσα, ή για οποιονδήποτε άλλο σκοπό εκτός από την εκτέλεση των δραστηριοτήτων του οργανισμού αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας.
4. Εργαζόμενος που εμπλέκεται άμεσα στη διαδικασία αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας δεν ζητά ούτε αποδέχεται χρήματα, δώρα ή διευκολύνσεις από οποιονδήποτε με τον οποίο συναλλάσσεται ο οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας.
5. Εργαζόμενος του οργανισμού αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας, εφόσον αντιληφθεί ότι κάποιος άλλος εργαζόμενος του οργανισμού εμπλέκεται ή έχει εμπλακεί σε ενέργειες που είναι παράνομες, ενημερώνει αμέσως τον υπεύθυνο συμμόρφωσης προς τον παρόντα κανονισμό του οργανισμού αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας.
6. Σε περίπτωση διακοπής της σχέσης εργασίας ενός αναλυτή, ο οποίος στη συνέχεια προσλαμβάνεται από αξιολογούμενη οντότητα στην αξιολόγηση της οποίας είχε συμμετάσχει ο εν λόγω αναλυτής, ή από χρηματοπιστωτικό ίδρυμα, με το οποίο ο εν λόγω αναλυτής είχε συναλλαγές στα πλαίσια των καθηκόντων του στον οργανισμό

αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας, ο οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας επανεξετάζει τις σχετικές εργασίες του αναλυτή για τα τελευταία 2 έτη πριν από την αποχώρησή του.

7. Οι εργαζόμενοι που εμπλέκονται άμεσα στη διαδικασία αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας δεν αναλαμβάνουν σημαντικές διοικητικές θέσεις στην αξιολογούμενη οντότητα ή στους σχετιζόμενους με αυτήν τρίτους προτού περάσουν 6 μήνες από την εν λόγω αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητας.

Ενότητα Δ

Κανόνες για την παρουσίαση των αξιολογήσεων της πιστοληπτικής ικανότητας

I. Γενικές υποχρεώσεις

1. Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας διασφαλίζει ότι μια αξιολόγηση δηλώνει ρητά και ευδιάκριτα το όνομα και την επαγγελματική θέση του επικεφαλής αναλυτή που ήταν ο κύριος υπεύθυνος για την προετοιμασία της αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας.
2. Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας διασφαλίζει ότι τουλάχιστον:
 - α) αναφέρονται όλες οι ουσιώδεις πηγές πληροφοριών που χρησιμοποιήθηκαν για την προετοιμασία της αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας, όπως η ίδια η αξιολογούμενη οντότητα ή, εάν συντρέχει περίπτωση, οι σχετιζόμενοι με αυτήν τρίτοι, καθώς επίσης και κατά πόσον η αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητας έχει κοινοποιηθεί στην εν λόγω αξιολογούμενη οντότητα ή στους σχετιζόμενους με αυτήν τρίτους, καθώς και για το εάν έχει τροποποιηθεί μετά την κοινοποίηση αυτή και πριν από τη διάδοσή της,
 - β) αναφέρεται ρητά η κύρια μεθοδολογία ή έκδοση μεθοδολογίας που χρησιμοποιήθηκε για τον καθορισμό της αξιολόγησης, με σχετική παραπομπή στην πλήρη περιγραφή της. Σε περίπτωση που η αξιολόγηση στηρίζεται σε περισσότερες από μία μεθοδολογίες ή σε περίπτωση που η αναφορά μόνο στην κύρια μεθοδολογία μπορεί να οδηγήσει τους επενδυτές να παραβλέψουν άλλες σημαντικές πτυχές της αξιολόγησης, συμπεριλαμβανομένων τυχόν σημαντικών προσαρμογών και παρεκκλίσεων, ο οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας διευκρινίζει αυτό το στοιχείο στην αξιολόγηση και αναφέρει τον τρόπο με τον οποίο οι διαφορετικές μεθοδολογίες ή οι λοιπές διαφορετικές πτυχές λαμβάνονται υπόψη στην αξιολόγηση,
 - γ) εξηγείται η σημασία κάθε κατηγορίας αξιολόγησης και ο ορισμός της αφερεγγυότητας ή αποζημίωσης και συνοδεύεται από όλες τις κατάλληλες προειδοποιήσεις για τους κινδύνους, όπως ανάλυση της ευαισθησίας των σχετικών παραδοχών με τις αξιολογήσεις που αντιστοιχούν τόσο στο δυσμενέστερο όσο και στο βέλτιστο σενάριο,
 - δ) αναφέρεται ρητά και ευδιάκριτα η ημερομηνία κατά την οποία η αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητας εκδόθηκε για πρώτη φορά για διανομή και η ημερομηνία της τελευταίας ενημέρωσής της.

3. Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας διασφαλίζει ότι κάθε αξιολόγηση δηλώνει ρητά και ευδιάκριτα τυχόν χαρακτηριστικά και περιορισμούς της αξιολόγησης. Ειδικότερα, ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας δηλώνει ευδιάκριτα σε κάθε αξιολόγηση κατά πόσον θεωρεί ικανοποιητική την ποιότητα των πληροφοριών που διατίθενται για την αξιολογούμενη οντότητα και σε ποιο βαθμό έχει επαληθεύσει τις πληροφορίες που του παρέχονται από την αξιολογούμενη οντότητα ή τους σχετιζόμενους με αυτήν τρίτους. Αν μια αξιολόγηση πιστοληπτικής ικανότητας περιλαμβάνει έναν τύπο οντότητας ή χρηματοπιστωτικού μέσου για το οποίο τα ιστορικά στοιχεία είναι περιορισμένα, ο οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας δηλώνει ρητά και ευδιάκριτα τους περιορισμούς της αξιολόγησης.

Σε περίπτωση που η έλλειψη αξιόπιστων δεδομένων ή η πολυπλοκότητα της δομής ενός νέου τύπου μέσου ή η ποιότητα των διαθέσιμων πληροφοριών δεν είναι ικανοποιητική ή εγείρει σοβαρά ερωτήματα σχετικά με την ικανότητα ενός οργανισμού αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας να παράσχει αξιόπιστη αξιολόγηση, ο οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας δεν εκδίδει την αξιολόγηση ή αποσύρει την υπάρχουσα αξιολόγηση.

4. Κατά την ανακοίνωση μιας αξιολόγησης, ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας εξηγεί στα δελτία τύπου ή στις εκθέσεις του τα βασικά υποκείμενα στοιχεία της αξιολόγησης.

Σε περίπτωση που οι πληροφορίες οι οποίες παρατίθενται στα σημεία 1, 2 και 3 είναι δυσανάλογες με το μέγεθος της αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας που διανέμεται, αρκεί μια σαφής και ευδιάκριτη παραπομπή εντός της ίδιας αξιολόγησης στο σημείο όπου είναι δυνατή η άμεση και εύκολη πρόσβαση σε αυτές τις πληροφορίες, όπως έναν απευθείας ηλεκτρονικό σύνδεσμο που οδηγεί σε αυτές τις πληροφορίες ή μια κατάλληλη ηλεκτρονική διεύθυνση του οργανισμού αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας.

II. Πρόσθετες υποχρεώσεις σε σχέση με τις αξιολογήσεις της πιστοληπτικής ικανότητας διαρθρωμένων χρηματοπιστωτικών μέσων

1. Σε περίπτωση που ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας αξιολογεί ένα διαρθρωμένο χρηματοπιστωτικό μέσο, παρέχει πληροφορίες, στο πλαίσιο της αξιολόγησης σχετικά με την ανάλυση απωλειών και χρηματορροών που πραγματοποίησε.
2. Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας δηλώνει το επίπεδο αξιολόγησης στην οποία προέβη σχετικά με τις διαδικασίες δέουσας επιμέλειας που εκτελέστηκαν στο επίπεδο των υποκείμενων περιουσιακών στοιχείων του διαρθρωμένου χρηματοπιστωτικού μέσου. Ο οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας αποκαλύπτει κατά πόσον ανέλαβε οποιαδήποτε αξιολόγηση των εν λόγω διαδικασιών δέουσας επιμέλειας ή κατά πόσον στηρίχθηκε σε μια αξιολόγηση τρίτου, αναφέροντας με ποιον τρόπο το αποτέλεσμα της εν λόγω αξιολόγησης επηρεάζει την αξιολόγηση.

Ενότητα Ε

Κοινοποιήσεις

I. Γενικές κοινοποιήσεις

Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας κοινοποιεί γενικά τις ακόλουθες πληροφορίες:

1. Υπάρχουσες και ενδεχόμενες συγκρούσεις συμφερόντων που αναφέρονται στο σημείο 1 της Ενότητας Β,
2. Ορισμό των υπηρεσιών τις οποίες ο οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας θεωρεί ως συναφείς ή μη συναφείς υπηρεσίες προς αυτές της κύριας δραστηριότητάς του αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας,
3. Πολιτική του οργανισμού αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας σχετικά με τη δημοσίευση των αξιολογήσεων και άλλες σχετικές ανακοινώσεις,
4. Γενική φύση των ρυθμίσεων σχετικά με την αμοιβή,
5. Μεθοδολογίες, μοντέλα και βασικές παραδοχές αξιολόγησης καθώς και τις ουσιώδεις αλλαγές τους,
6. Τυχόν ουσιώδεις τροποποιήσεις στις πρακτικές, στις διαδικασίες και στις διεργασίες του.

II. Περιοδικές κοινοποιήσεις

Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας κοινοποιεί κατά περιόδους τις ακόλουθες πληροφορίες:

1. Κάθε έξι μήνες, στοιχεία για τα ιστορικά αθέτησης των υποχρεώσεων των κατηγοριών αξιολόγησης και κατά πόσον τα ποσοστά αθέτησης των υποχρεώσεων των εν λόγω κατηγοριών μεταβάλλονται με το χρόνο,
2. Σε ετήσια βάση, τις ακόλουθες πληροφορίες:
 - α) κατάλογο των 20 μεγαλύτερων πελατών του οργανισμού αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας με βάση τα έσοδα,
 - β) κατάλογο των πελατών του οργανισμού αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας των οποίων η συνεισφορά στο ποσοστό ανάπτυξης των εσόδων του οργανισμού το προηγούμενο οικονομικό έτος υπερέβη το ποσοστό ανάπτυξης των συνολικών εσόδων του οργανισμού το ίδιο έτος κατά 1,5 φορές. Κάθε τέτοιος πελάτης περιλαμβάνεται στον εν λόγω κατάλογο μόνο στην περίπτωση που το συγκεκριμένο έτος αντιστοιχούσε σε ποσοστό μεγαλύτερο από 0,25% των συνολικών εσόδων του οργανισμού αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας σε παγκόσμιο επίπεδο.

Για τους σκοπούς της πρώτης παραγράφου του σημείου 2, με τον όρο «πελάτης» νοείται μια εταιρεία, οι θυγατρικές της και οι συνδεδεμένες επιχειρήσεις στις οποίες

η εταιρεία κατέχει μερίδιο μεγαλύτερο από 20%, καθώς και κάθε άλλη οντότητα με την οποία ο οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας διαπραγματεύτηκε τη διάρθρωση έκδοσης δανείου για λογαριασμό ενός πελάτη και καταβλήθηκε σε αυτόν αμοιβή, άμεσα ή έμμεσα, για την αξιολόγηση της εν λόγω έκδοσης δανείου.

III. Έκθεση διαφάνειας

Ένας οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας καθιστά διαθέσιμες, σε ετήσια βάση, τις ακόλουθες πληροφορίες:

1. Αναλυτικά στοιχεία της νομικής δομής και της κυριότητας του οργανισμού αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας, συμπεριλαμβανομένων στοιχείων σχετικά με μερίδια, κατά την έννοια των άρθρων 9 και 10 της οδηγίας 2004/109/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁴⁵,
2. Περιγραφή του εσωτερικού συστήματος ποιοτικού ελέγχου,
3. Στατιστικά στοιχεία για την κατανομή του προσωπικού σε νέες αξιολογήσεις πιστοληπτικής ικανότητας, επανεξετάσεις αξιολογήσεων, αξιολόγηση μεθοδολογιών και μοντέλων και στη διοίκηση,
4. Περιγραφή της πολιτικής τήρησης αρχείων των αξιολογήσεων της πιστοληπτικής ικανότητας,
5. Αποτέλεσμα του ετήσιου εσωτερικού ελέγχου της συμμόρφωσης προς τις απαιτήσεις ανεξαρτησίας,
6. Περιγραφή της πολιτικής εναλλαγής διοίκησης και αναλυτών,
7. Οικονομικά στοιχεία σχετικά με τα έσοδα του οργανισμού κατανομημένα σε αμοιβές από τις υπηρεσίες αξιολογήσεων πιστοληπτικής ικανότητας και τις λοιπές υπηρεσίες, με αναλυτική περιγραφή κάθε κατηγορίας,
8. Δήλωση εταιρικής διακυβέρνησης κατά την έννοια του άρθρου 46α παράγραφος 1 της οδηγίας 78/660/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁴⁶. Για τους σκοπούς της εν λόγω δήλωσης, τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 46α παράγραφος 1 στοιχείο δ) της εν λόγω οδηγίας παρέχονται από τον οργανισμό αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας, ανεξάρτητα από το εάν υπόκειται στην οδηγία 2004/25/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁴⁷.

⁴⁵ EE L 390 της 31.12.2004, σ. 38

⁴⁶ EE L 222 της 14.8.1978, σ. 11.

⁴⁷ EE L 142 της 30.4.2004, σ. 12.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Π

Πληροφορίες που παρέχονται κατά την αίτηση εγγραφής

1. Πλήρης επωνυμία του οργανισμού αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας, διεύθυνση της έδρας του στην Κοινότητα,
2. όνομα και στοιχεία επικοινωνίας του εκπροσώπου της,
3. νομικό καθεστώς,
4. κατηγορία αξιολογήσεων στην οποία ο οργανισμός αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας ζητά να εγγραφεί,
5. περιγραφή των διαδικασιών και μεθοδολογιών που χρησιμοποιούνται για την έκδοση και διατήρηση των αξιολογήσεων της πιστοληπτικής ικανότητας,
6. πολιτικές και διαδικασίες για τον εντοπισμό και τη διαχείριση των συγκρούσεων συμφερόντων,
7. πληροφορίες σχετικά με τους εργαζομένους,
8. ρυθμίσεις σχετικά με τις αμοιβές,
9. συναφείς υπηρεσίες,
10. πρόγραμμα επιχειρήσεων, συμπεριλαμβανομένων των ενδείξεων για τους τομείς στους οποίους αναμένεται να εκτελεστεί το κύριο μέρος της επιχειρηματικής δραστηριότητας και του καθορισμού του προβλεπόμενου τύπου της επιχειρηματικής δραστηριότητας.